

Gesine Kampman

Anneke van Gisbergen

Sandra Kapoh

Steph Bloemarts

Angela Mazairac

Corine Selders

Heleen Elzenga

Voorwoord

TRANSITION

Alles gaat voorbij. Dit is de laatste Raskrabbel van dit seizoen. Het is tevens de laatste Raskrabbel onder leiding van ons, Anneke van Gisbergen en Gesine Kampman. Samen hebben wij drie jaargangen Raskrabbel geleid. Het is goed zo. Het is tijd voor een nieuw gezicht. Je houdbaarheid hier is tenslotte maar beperkt.

Wij hebben met veel plezier inhoud gegeven aan dit blad. We streefden naar veelzijdigheid en diversiteit. Of we daarin zijn geslaagd is aan u om te beoordelen. Feit blijft dat de uitdaging er iets moois van te maken altijd aanwezig was. De input van twee van onze vaste schrijvers, Anne-Marie Nieuwenhuis (a.k.a. Anna Casa Nova) en Sandra Kapoh heeft daar zeker toe bijgedragen. Anne-Marie en Sandra zijn jarenlang verbonden geweest aan de Raskrabbel. Beiden stoppen er na deze editie mee. Anne-Marie keert naar 10 jaar Oman terug naar Amsterdam. Ze zal zeker blijven schrijven, echter niet voor de Raskrabbel. We zullen het zonder deze stilistische schrijfster en columniste moeten stellen. Sandra heeft andere bezigheden die veel tijd vragen. Haar stukjes en haar kijk op zaken en mensen zullen we missen. Anne-Marie en Sandra namens ons allen: huldehuldehulde aan al jullie bijdragen! Ook veel freelance schrijvers lieten (regelmatig) van zich horen, waarvoor onze dank. Zonder uw bijdragen, geen blad.

Angela Mazairac zal de nieuwe hoofdredacteur worden. Anneke blijft voorlopig samen met Stephanie de lay-out van het blad verzorgen. Corine zal haar stukjes blijven schrijven en dankzij Heleen heeft u het blad nu in handen. Wij wensen Angela en haar team veel succes en plezier de komende jaren met de totstandkoming van de Raskrabbel.

Wij wensen u veel leesplezier met deze editie en mocht u met verlof gaan: een goede reis en een prettig verblijf waar dan ook!

Anneke van Gisbergen en Gesine Kampman

De Raskrabbel is een tijdschrift voor alle Nederlandstaligen in Oman en verschijnt 4 maal per jaar. Het redactieteam wordt gevormd door:

HOOFDREDACTIE
Anneke van Gisbergen
Gesine Kampman

LAY OUT
Anneke van Gisbergen
Steph Bloemarts

VASTE SCHRIJVERS
Sandra Kapoh
Angela Mazairac
Corine Selders

CORRECTIES
Gesine Kampman

DISTRIBUTIE
Heleen Elzenga

Financieel Beheer/Advertenties
Frank Wolters

Druk
Modern Colour Printers L.L.C.

Website
www.raskrabbel.nl

Abonnementen
Kostenloos aan te vragen in Oman via:
Heleen Elzenga
p/a PDO UWB/52
P.O. Box 81
Muscat, 100
e-mail: raskrabbel@hotmail.com
website: deraskrabbel.nl

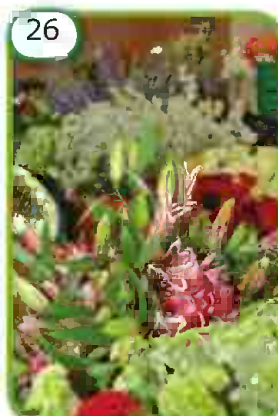
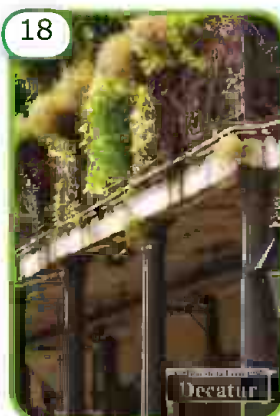
Adverteerders
KLM
BB&L
Al Qurum dierenarts
Qurum Medical Centre
Planning Masters

Uitgave mede mogelijk gemaakt door

Jaargang 26, nummer 3

Inhoudsopgave

VASTE RUBRIEKEN

3. Voorwoord
4. Inhoudsopgave en vaste info
5. Voorzitter Holland Comité
6. De Condor van Varsseveld rules Jebel Akhdar
8. Anna Casa Nova
9. Restaurant Review
16. On the move: New Orleans
26. Nieuws van de ambassade
28. Ceciël's Boekenpagina
29. Prikbord

34. Mijn Baan in Oman: Adriaan Veenenbos
38. Financiële perikelen

REPORTAGES EN FOTO'S

10. Opbouw Oranjebal
13. Avondvierdaagse
12. Een weekje UAE
14. Foto's Vrijmarkt
15. Verslag Vrijmarkt
19. De club van slechte Expat-vrouwen

20. Afscheid, interview met Cabaretgroep 'Schudden'
22. Foto's Oranjebal
24. Island Swim
30. Fietsen in Oman
32. Interview Boston Tea Party
40. België
42. Avondvierdaagse

AANKONDIGINGEN

44. Holland Comité
41. Nieuwe Nederlandstaligen

Deadline kopij volgende uitgave: 12 Oktober 2011

Geboren in Oman

- Daniël Julian, geboren op 18 maart 2011, zoon van Kariénke en David Boeyinga-Querner
- Maximilian, geboren op 28 april 2011, zoon van Katja en Cedric Vansteenkiste, broertje van Vincent, Emelina en Julian
- Rose Louise, geboren op 8 juni 2011, zoon van Judith en Herman Visser, zusje van Tim

Heb je ook iets leuks om in te sturen???

Super! Lever dan je tekst aan in een Word document. Het lettertype dat we gebruiken is Verdana, 11 pt. We houden ongeveer 450 woorden per pagina aan, dan heb je nog wat ruimte voor foto's. Je afbeeldingen graag apart aanleveren (hoge resolutie jpg svp). Als je het anders wilt aanleveren (bijv. PDF of Photoshop), overleg dan eerst even met de redactie (geen Powerpoint!). De redactie van de Raskrabbel neemt in principe de aangeleverde stukken integraal over. Indien nodig behoudt zij zich in uitzonderings gevallen het recht voor om teksten aan te passen. Teksten worden gescreend op grammatica en spelling.

De Karavaan

De Peuterspeelzaal voor peuters van twee tot drie jaar, onder leiding van Isabelle Stevens. Voor meer informatie neem contact met haar op. GSM: 92765978.

MOTHER EN BABY SUPPORT GROUP

Voor advies en informatie met betrekking tot zwangerschap en kraamtijd voor moeder en baby.

Inger Boom: 99144210

Het Holland Comité wordt gesponsord door:

Beste Nederlanders en
Nederlandstaligen,

Het is binnen beter dan buiten.
Een bekende carnavalskraker
is niet alleen van toepassing
op een gemiddelde koude
februarimaand in Nederland,
maar zo aan het einde van het

seizoen juist in Oman. Na vijf jaar in Oman durf ik te
zeggen dat de hitte aardig went, maar erg plezierig
vind ik het op dit moment niet buiten. Zelfs de
zee koelt matig en een BBQ op het PDO strand bij
zonsondergang houd ik met name vol op wilskracht.

Met gepaste trots kijk ik terug op een fantastisch
seizoen. Er is met een enorm enthousiasme veel
georganiseerd dit jaar. De laatste maanden stonden
in het teken van de koningin, die kwam en toch
niet kwam. Het "Royal" Oranjebal was wederom
indrukwekkend met onovertroffen decor en de
spetterende "De Boston Tea Party" en "DJ Mathon".
Na de paasvakanties gingen we door met de Vrijmarkt,
geheel in lijn met de actualiteit zonder koninklijk
bezoek. Een aantal frisse vrolijke *cheerleaders* die
de vrijmarkt al dansend hebben geopend, maakten
dit ruimschoots goed. Toen we hier nog maar net
van waren gekomen, werden we onthaald door
de Ambassadeur en zijn vrouw tijdens de jaarlijkse
Koninginnedagreceptie. Deze was al even swingend
als het Oranjebal en de vrijmarkt. En als de raskrabbel
uitkomt is ook het cabaret weer achter de rug.

Het heeft me een bijzonder warm gevoel gegeven
hoe iedereen zich dit seizoen heeft ingezet voor de
gemeenschap. Maar we zoeken ook weer nieuwe
enthousiastelingen voor komend schooljaar. Heb
je interesse, meld je aan via de website. Ook is het
Holland Comité benieuwd naar jullie ideeën over de
verschillende activiteiten. Ik zou het bijzonder op prijs
stellen als eenieder de enquête op de website
(www.nederlandersinoman.com) invult.

Ondanks de warmte buiten, de warme woorden
tijdens de afscheidsspeeches, voelt het vertrek van
wederom een aantal Nederlandse gezinnen simpelweg
"koud" aan, het aanstormende gemis

اللجنة الهولندية - عمان
Holland Comité Oman

is voelbaar. Voor iedereen die Oman verlaat in de
zomer, heel veel sterkte en succes in jullie nieuwe
posting. Heel veel dank voor alle gezelligheid en inzet.
Tot ziens. We zullen jullie missen.

Ook het Holland comité heeft afscheid moeten nemen.
Hilke van Lieshout heeft Oman verlaten om zich in
Syrië te vestigen. Helaas verblijft zij door de onrusten
nu nog in Nederland. Frank Wolters verhuist naar
Nederland. Zij zullen respectievelijk worden opgevolgd
door Fokje van der Sluis en Hendrik Moorrees. Hilke en
Frank, bedankt voor jullie onuitputtelijke inzet. Fokje
en Hendrik welkom! Ook bij verschillende commissies
is er volgend jaar een wisseling van de wacht: David
Boeyinga wordt voorzitter van het Oranjebalcomité
Bert-Rik de Zwart gaat het Kinderfeest leiden,
Corine Selders wordt verantwoordelijk voor de
Sinterklaascommissie en Angela Mazairac voor de
Raskrabbel. Veel succes allemaal.

Rest mij om iedereen een fijne zonnige zomervakantie
toe te wensen. Ik hoop iedereen in september weer in
goede gezondheid terug te zien.

Namens het Holland Comité,

Kees Nieuwenkamp

Voorzitter	Kees Nieuwenkamp
Secretariaat	Kariénke Boeyinga-Querner
Penningmeester	Frank Wolters
Techniek & opbouw	Johnny de Leeuw, Klaas Hartsema
Impressariaat	Ans Goossens, Oddy Kapoh, Yvonne van den Wildenberg, Heleen Elzenga, Fokje van der Sluis
Raskrabbel liaison	Gesine Kampman, Anneke van Gisbergen
Ambassade liaison	Marc Mazairac
Oranjebal	Laas Elzenga
Kinderfeest	Paul Goedemoed
Zwemvierdaagse	Judith Visser
Avondvierdaagse	Annemarie Quadvlieg
Sinterklaas	Lenka Fossen
Vrijmarkt	Willemine Ridderhof

De Condor van Varsseveld rules Jebel Akhdar

door Peter van der Wouw

De Tour van Oman was een bekeken zaak, zodra het parcours en het deelnemersveld bekend werd. Brabander Theo Bos opende de Tour met een aantal overwinningen op zijn naam; hij liet in de sprint vedetten zoals Tom Boonen achter zich. Maar mijn voorspelling was dat klimgeit en supertalent Geesink alle andere renners diep in de dikke vette geitenpoep zou rijden op de Jebel Akhdar. Hij zou zeker de Tour van Oman op zijn naam schrijven.

overtuigend op zijn naam schreef. Zelfs Cancellera, de beste tijdrijder van de wereld op dit moment, moest lijdzaam toekijken hoe Geesink 20 seconden eerder over de meet kwam over dit "heuvelachtige terrein", zoals het omschreven werd in de Nederlandse pers.

Wederom was dit parcours op het lijf geschreven van de jonge Geesink (25 jaar) die als eerste renner van de Rabobank ploeg door de 500Watt heen stoempte in 2008. Dit is wellicht te lastige terminologie voor de

gemiddelde Telegraaflezer onder u en daarom een klein voorbeeld: deze krachtmeting omgerekend in huishoudelijk energieverbruik komt overeen met het SBS-6 journaal kijken op uw 32" plasma televisie in uw truttige Vinexwoning terwijl uw kinderen zich geestelijk aan het afstoempen zijn achter hun Wii en uw vrouw net de kleren in de

En zo geschiedde. Op de flanken van de groene berg reed de Condor doodgewoon weg uit het peloton alsof hij een broodje bakpao ging scoren bij de vetschuur om de hoek in Varsseveld op een zondagmiddag. Op de meet stak hij zijn handen op naar de hemel en droeg de overwinning op aan zijn vader die kort daarvoor overleden was. Hiermee bracht hij menig hart van het aanwezige (vrouw-)volk in beroering. Het werd overigens een groots Brabants feest aangezien de Rabobank ploeg (ofwel Boerenleenbank ten Zuiden van de Maas, waar de PvdA nog niet de kans heeft gekregen om zijn burgers te verraden) de tijdrit van Al Bustan naar Shrangri-La

Maar mijn voorspelling was dat klimgeit en supertalent Geesink alle andere renners diep in de dikke vette geitenpoep zou rijden op de Jebel Akhdar.

droogtrommel pleurt zonder besef van het waanzinnige energieverbruik van dit apparaat. Een ander interessant feit is dat dit omgerekend bijna 7.4 Watt/kg (de Condor weegt 68kg) is, hetgeen volgens Lance Armstrong ruim

voldoende is voor het winnen van de tour (The King zelf zat op 6.7Watt/kg!). Kortom, er is nog veel te verwachten van deze sympathieke jonge down-to-earth renner die uit hetzelfde

dorpje komt als de eveneens zeer sympathieke Guus Hiddink.

De verwachtingen voor dit seizoen zijn hoog gespannen. Reden temeer om af te reizen naar Limburg met de New Kids van de Muscat Cycling Club om daar de

verrichtingen van de Condor live te kunnen volgen tijdens de Amstel Gold Race. De Mamils (Middle Aged Men in Lycra; wielrennen is namelijk de nieuwe Golf met veel overbodige gadgets zoals carbonwielen vanaf 2500 euro!?) fietsten de zogenaamde cyclo sportief de zaterdag voor de daadwerkelijke proftour versie. Nadat we waren ingeschreven - de website van Amstel was tijdelijk uit de lucht omdat 70.000 Mamils tegelijk aan het inloggen waren toen de inschrijving was geopend - kon de voorbereiding beginnen. De New Kids van Muscat Cycling Club verzamelden zich elke donderdag- en vrijdagochtend om 6:30 uur voor Japengo om zo'n 170 km weg te stoempen (favoriet: Seeb-cement factory met een Fanja sidetrackje; beter bekend als "der überloop"). De totaal af te leggen afstand van de Amstel Gold Race is namelijk zo'n 250 km met 2000 m klimmen (ongeveer 40 rondjes PDO camp). De 11.995 deelnemers hadden alle gezellige hotelletjes al geboekt zodat voor de New Kids Chateau Gerlach of Thermea 2000 overbleef. De New Kids kozen terecht voor een stukje cultuur proeven en verbleven in de meest zuidelijke tempel van het Nederlandse proletariaat, Thermea 2000. Hier toefden met ons lelijke dikke Vinex paupers, met identieke Chinese tekens vlak boven hun bilspleet getatoeëerd, quasinonchalant naakt een bitterbal prikkend in de lounge. De cultuurschock onder de Engelstalige New Kids was groot, net zoals het gevoel van schaamte onder de enige Limburgse deelnemer. Ik probeerde het nog af te zwakken door te zeggen dat we gewoon pech hadden, maar ik werd onderbroken door een vriendelijke jongeman met zachte G die in steenkolen Engels ongevraagd ging uitleggen aan de aanwezige Australiër dat naakt zwemmen vandaag helaas niet mogelijk is! "Mate..., where did you take us? I want my fokking money back!" richtte deze zich tot mij. De tweepersoonskamers werden verdeeld en er werd snel uitonderhandeld wie de bitches waren die op de witlederen Romeinse sofa's moesten slapen. Kudt

slapen dus maar de volgende dag wel om zes uur aan het ontbijt voor de zeven uur start. De cyclo sportief was supergeorganiseerd met elektronische tags voor je fiets en elke 50 km food stops. Na tien uur fietsen gaf mijn Garmin aan dat ik 8000 kcal had verbrand. Ik weet niet hoeveel "Jos Brinkies" dat zijn, maar we hebben de carbo balans weer in evenwicht gebracht in de Amstel Gold Race tenten nabij de finish op de Cauberg. Dit was eigenlijk het toppunt van de trip: er waren duizenden Mamils op muziek van André Hazes vaatjes Amstel bier aan het legen (ideale isotone dorstlesser blijkt). Overall hing de geur van friet en bier en er werden foto's gemaakt met de beeldschone Amstel Gold Race misses, die op navraag uit Brabant bleken te komen; "kei lekkere wijven jonguh!".

De kater kwam de dag later. Geesink wilde demarreren daar waar de uiteindelijke winnaar demarreerde maar kreeg kramp. Hij eindigde als dertiende. Eigenlijk is de Amstel Gold Race ook helemaal niet zo belangrijk; een beetje een parcours voor sissies met allemaal laffe klimmetjes en veel bochtenwerk. Limburg is Geesinks terrein ook niet, hij wil gewoon een klim van 19 km met een hellingshoek van 10%. Wat telt is de Tour de France;

hij is de voorbereiding gestart en hij zal gaan pieken. Hou hem in de gaten die Condor aankomende zomer, hij is gevlogen voordat u die satelliet- schotel op uw burgerlijke vakantieparkhuisje heeft afgesteld op Mart Smeets!

ANNA CASA NOVA

Jáargangen Raskrabbel liggen in mijn Omaanse kist.
Boordevol verhalen, evenementen en gebeurtenissen.
Van Nederlandse mensen die zijn gekomen en gegaan.
Wie schrijft die blijft nog even.
Een Hollands tijdschrift van Omaanse jaargangen.

Tastbare bewijzen van een bijzondere tijd.
Foto's van kinderen, vrienden en medelanders.
Hollands Glorie in Oman
Land en landschap
Zee en kustlijn
Commitment
Emoties

Vrijwilligers werken met hart voor hun zaak.
Papier concurreert met digitaal.
Prijskaartjes hangen in tijden van bezuiniging
Maar Raskrabbels vers van de pers
Zijn nog lekkerder dan digitale chips...

Redacteuren komen en gaan.
Allen met een eigenwijs signatuur.
Hoofdredacties verbinden woord met beeld.
Deadlines verstoren soms hun nachten.
Niemand die het toegeeft.
Opgelucht adem halen als de drukker belt.
De achterbak volgeladen.
Met glanzende bladen.
Hollands Tijdschrift
In Oman:...

De wichelroede zoekt naar eigentijds nieuws.
Die de toets der kritiek kan doorstaan.
Oman kent immers een strenge censuur.
Pas in mijn laatste Omaanse avonduur
Laat het volk eindelijk van zich horen
Wijzen uit het Oosten roepen hervormingen
Al Jazeera, Twitter en Facebook lopen voorop.
Omaanse kranten sluiten zich aan.

Voorzichtig ventileren kranten wat er leeft.
Discussies op de werkvloer en op straat.
Werkelozen zoeken naar arbeidsethos.
Salarissen worden gewikt, gewogen en verhoogd.
Langs de meetlat der kritiek ligt onderwijs te wachten.
Demonstranten verdringen zich rond gebouwen.
Pamfletten rouleren copy paste op winkelruiten
Sit-downs en stakingen belemmeren doorgaand verkeer.
Moorddadig verkeer komt eindelijk onder vuur.

Vrijdagen vormen speerpunten van hervormingsdrang.
De Arabische lente zomert snel.
Onweersbuien hangen dreigend in de lucht.
De deur van Bait Khabar staat op een kier.
De hoogste tijd om te vertrekken.
Dit afscheid valt mij zwaar.
Uit de 'houdgreep' van Oman.
In liefde bloeiende.
De Arabische lente nog in mijn hart.

Vaak heb ik lopen klagen over kranten zonder nieuws.
Nieuwsgaring alleen via de tam tam.
Nu eindelijk de monden opengaan
De burgers van zich laten horen.
Mag ik als expat aan de grens
Vernemen wat er werkelijk leeft.

Vaarwel mijn vrienden in Oman
Vaarwel mijn Raskrabbel-genoten
Vaarwel Holland Comite
Vaarwel land- en lotgenoten
Vaarwel hulp en 'overalls'
Ik heb van jullie allemaal
Jarenlang genoten.

Mahasalama

Anna Casa Nova

Restaurant Review

Come Prima

Een van de ultieme geneugten van het expat-vrouwenbestaan is de mogelijkheid om uitgebreid te gaan lunchen. "Come Prima", het Italiaanse restaurant van Crowne Plaza, biedt tussen 12.00 en 15.00 het "Pronto" lunch menu aan. Een à la carte keuze van twee of drie gangen, voor respectievelijk 12.000 of 14.000 OMR (netto). Een leuke bijkomstigheid is een complementair glas wijn en een fles mineraalwater. Voor alle verjaardagen, trouwdagen, (inshallah) promoties is dit een leuke gelegenheid om heen te gaan. In de wintermaanden lekker buiten op het terras, in de zomer binnen in het strakke decor. Beide met een adembenemend uitzicht op de Qurm beach.

Het hotel heeft vast zijn eigen mozzarella-importeur, want zo lekker heb ik hem nog nooit gevonden in Al Fair.

Pien en ik gingen gezellig samen, geen bijzondere gelegenheid, behalve deze *review*. We kregen een heerlijk tafeltje aan het raam toegewezen en we begonnen met het gratis wijntje, een frisse Italiaanse Soave en een smakelijke warme focaccia met twee soorten tapenade en het standaard

olijfolie/balsamico mengseltje. Een voortreffelijk begin.

Als antipasta bestelde Pien drie verschillende bruchettes, een met een heerlijk zoete Siciliaanse caponata, een met tomaten en een lichtzure gemarineerde garnaal en een met zalmousse. De laatste was onze favoriet, volle zalmsmaak en heerlijk romig. Mijn antipasta was een gegrilde portobello, met buffelmozzarella. Ik had verwacht dat deze warm zou worden geserveerd, maar het tegendeel was waar. De reuze champignon werd koud opgediend met plakjes buffelmozzarella ertussen. Het hotel heeft vast zijn eigen mozzarella-importeur, want zo lekker heb ik hem nog nooit gevonden in Al Fair. Beide antipasti waren superlekker, origineel en van goede kwaliteit.

Na de antipasta konden we "Zuppa", "Primi" of een "Secundi" bestellen. Zowel vlees als vis waren goed vertegenwoordigd op de kaart, evenals verschillende soorten pasta, risotto en pizza. Pien koos voor de "Pizza Sudtiro", met rauwe ham en champignons. De pizza was zeer goed belegd, maar we kwamen tot de conclusie dat we eigenlijk meer van "kale pizza's" houden. Tja, dat werd schrapen. De door mij

bestelde risotto met garnalen en pesto was onovertroffen en precies goed gegaard. Dat laatste heb ik wel eens anders mee gemaakt in Oman, toen de kok me met stalen gezicht vertelde dat het een "al dente risotto" was.

de ober was zelfs vergeten zijn keukenmutsje af te zetten en wandelde er nietsvermoedend het restaurant mee in.

Met de hygiëne zit het ongetwijfeld goed bij Come Prima, de ober was zelfs vergeten zijn keukenmutsje af te zetten en wandelde er nietsvermoedend het restaurant mee in. We konden het net niet vastleggen op camera. Na het eerste glaasje wijn bestelden we nog een tweede en kregen we een gratis derde van de aardige ober. Ongetwijfeld dacht hij dat we waren gestuurd door de Michelin-gids of iets dergelijks want hij behandelde ons met alle egards.

Enfin, we zaten er heerlijk, we genoten van de Italiaanse keuken en het witte wijntje. De tijd vloog en we moesten de beide Anneke's inschakelen om onze kinderen van school te halen. En dan hebben we ons niet eens gewaagd aan de aantrekkelijke toetjes.

ROYAL SENSATION

door Deborah Contini
& Roos van Helden

Met het fantastische Oranjebal "From Amsterdam with love" nog vers in ons geheugen gingen we als nieuw Oranjebal comité onder leiding van Laas Elzenga aan de slag. Ons team was volledig nieuw. Niemand had ooit eerder een Oranjebal georganiseerd en voor de helft van het team was het Oranjebal van 2010 zelfs het eerste ooit.

Tijdens de eerste vergadering hadden we allemaal het gevoel: "Hoe kunnen we het vorige Oranjebal evenaren?" Het decor, de mooie Amsterdamse huisjes waren niet meer te gebruiken. Het moest een compleet nieuw thema worden met een geheel eigen sfeer. Waar we het snel over eens waren was dat het anders moest: geen bruine kroeggevoel, maar een hippe, moderne loungesetting met een DJ en natuurlijk een topband.

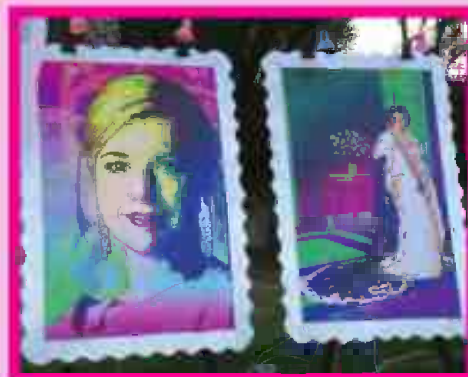
En die topband kwam er. Wie wil er nou niet naar het land van 1001 sterrennachten, compleet verzorgd? Binnen een week waren we rond met de feestband van Nederland, The Boston Tea Party, bestaande uit tien muzikanten, een geluidsman en een begeleider. DJ Mathon hoefde ook niet lang na te denken over ons aanbod en zei graag te willen komen draaien op ons feest. Daarnaast wilden we tijdens het diner nog wat achtergrondmuziek. We kregen de tip dat er een heel leuk duo speelde in het Al Bustan. En zo werd het Argentijnse 'Chavela Duo' onderdeel van het Oranjebal.

We moesten in het groot gaan denken en kwamen al snel met ideeën als grote kronen, grote schilderijen en een hele grote rond witte bar als centerpiece.

Muziek geregeld, sfeer duidelijk, nu nog een thema. Dat viel nog niet mee. In eerste instantie werd "kunst" ons werkthema. We dachten aan knalkleuren in Warhol stijl en ook aan rustig wit voor de lounge

area. Maar we waren er nog niet helemaal zeker van hoe we dit dan vorm moesten geven. Totdat we te horen kregen dat Koningin Beatrix het Sultanaat met een bezoekje zou komen vereren. Dat moest het thema worden: een Koninklijk feest. Chique, maar ook trendy.

De hulplijnen werden ingeschakeld, Yvonne heeft het prachtige logo ontworpen en daarbij ook al het andere promotiemateriaal. Het Crea Bea team o.l.v. Claudia wist onze ideeën goed in beeld om te zetten. Volgens traditie werd het thema tijdens de Nieuwjaarsduik gepresenteerd. En voor deze speciale gelegenheid hadden we onze eigen Koninklijke Hoogheid Prins Willem Alexander bereid gevonden om op het PDO strand het thema bekend te maken: "Royal Sensation". En dit sloeg goed aan. Alle dames droomden over koninklijke lange jurken en schitterende kroontjes.

En nu het thema gepresenteerd was, kwam de volgende uitdaging. De locatie hadden we al, het InterCon Hotel, maar hoe vormen we de overweldigende hoeveelheid vierkante meters om tot een bruisend en trendy feestlocatie? We moesten in het groot gaan denken en kwamen al snel met ideeën als grote kronen, grote schilderijen en een hele grote ronde witte bar als centerpiece midden op het veld.

Wadi Kabir en Ruwi werden 'the place to be'. Tonny heeft heel wat uurtjes met de mannen van IT in de werkplaats door gebracht. Hulde voor IT: wij vroegen, zij draaiden, niets was teveel of te gek. Ook hebben wij in de werkplaats mogen kijken en wat we daar zagen overtrof onze verwachting. Honderden meters stof werd besteld en gemaakt, loungebanken

ORANJEBAL 2011

getimmerd. De grote Andy Warhol schilderijen werden gemaakt en roze werd de kleur - al moesten we daarvoor de mannen wel eerst overtuigen. Ondertussen begon de situatie in Oman onrustiger te worden met als gevolg dat de koningin het Staatsbezoek moest uitstellen. We stelden onszelf de vraag: "Zou het Oranjebal wel door kunnen gaan?" Helemaal toen sponsors zich terugtrokken en ons proefdiner niet kon doorgaan vanwege een staking van het hotelpersoneel.

Maar gelukkig, na maanden van voorbereiden was het zover. Zondagavond arriveerden de leden van de Boston Tea Party en DJ Mathon in Muscat. Ze waren er allemaal. De laatste dagen waren ingegaan, de opbouw kon beginnen. Spannend, zou alles worden zoals we voor ogen hadden? Na dag één stond er nog niet veel op het terrein en begonnen wij, de dames, wel een beetje zenuwachtig te worden: komt alles wel op tijd af?

Een staking bij het bedrijf dat de dansvloer zou leggen, bezorgden de mannen veel extra werk. En Johnny moest tijdens het dansen op het Oranjebal nog op zijn knieën om de dansvloer te repareren. Alle dames en waarschijnlijk ook heren zijn je hier dankbaar voor. De zenuwen sloegen pas echt toe toen woensdagmiddag het *masterpiece* nog steeds niet op het veld stond. Pas tijdens de soundcheck van de band werd eindelijk de bar in delen het terrein opgereden. We hadden van tevoren bedacht om woensdag aan het begin van de avond tijdens de *sound check* van de band een borrel te organiseren. Samen met partners en kinderen zouden we dan op het uiteindelijke resultaat van de opbouw proosten.

Helaas enige stress zat genieten in de weg: er moest de hele avond nog stevig doorgewerkt worden om de feestlocatie helemaal af te bouwen.

En dan eindelijk werd het donderdag 24 maart. De ochtend van het bal waren we allemaal al vroeg aanwezig om de puntjes op de "i" te zetten. De pakken en jurken werden opgehaald, nagels gelakt en het haar in de krul. Nog een keer een soundcheck van de band, DJ Mathon en Chavela Duo. De studenten krijgen hun laatste instructies. De avond valt, sfeerverlichting gaat aan, wow, daar sta je als team. Verwonderd en trots rondkijkend naar alles wat we dan toch maar met elkaar gerealiseerd hadden.

De gasten komen binnen en wat was iedereen enthousiast. Maar nog steeds was er geen tijd om echt te genieten. Zoals de ervaren comitésleden wel weten, ben je op zo'n avond toch nog bezig om de laatste dingen te regelen: de doorstroom van gasten bij de ingang, het draaiboek aanpassen, zorgen dat de bitterballen goed gefrituurd worden en nog veel meer. Maar dan als iedereen gegeten heeft en het feest goed op gang is, kunnen ook wij echt genieten. De band staat te knallen, DJ Mathon zorgt ervoor dat tijdens de pauzes de dansvloer gevuld blijft, de hapjes gaan goed, en wat we gehoopt hadden gebeurde, onze *centerpiece* was ook daadwerkelijk 'the center', te gek!

Al met al kunnen we terugkijken op een bijzonder geslaagd feest. Dit feest was natuurlijk niet te realiseren geweest zonder de steun van onze sponsors en alle niet-comitéleden die zich op wat voor manier dan ook ingezet hebben voor het Oranjebal. Voor al deze mensen een heel erg gemeend: DANK JE WEL!

"Onze" mannen waren Laas Elzenga, Tonny van der Have, Frank Richters en Anton Brouwer. Voor Anton was dit Oranjebal het afscheidsfeestje van Oman. Good luck in Australië!

Een weekje UAE

***M**et drie weken kerstvakantie en geen grote plannen voor de boeg wilden er toch even tussenuit en bedachten een tripje door de UAE. Lekker met de auto, hotels vanuit huis geboekt en nieuwsgierig gingen we op pad...*

Ons eerste doel was wadi Damm. Het plaatje in het off-road boek beloofde veel moois dus we begonnen vol verwachting te lopen. Mette op de rug, de temperatuur was heerlijk en we hebben de wadi helemaal uitgelopen. We herkenden het plaatje, vonden de werkelijkheid enigszins teleurstellend maar toch zeker de moeite waard.

Vanuit wadi Damm was het niet ver meer naar Al Ain waar we zouden overnachten in het Mercure hotel. Doordat we ons wat verreden hadden was het inmiddels donker geworden, maar dat leverde ons wel een mooi ritje omhoog op. Het Mercure hotel ligt bovenop een heuvel in Al Ain en de weg ernaartoe is aan weerszijden verlicht.

Onze verwachtingen waren hoger dan de zandduin zelf.....

Nadat de kinderen de volgende ochtend heerlijk gezwommen hadden in het zwembad met zelfs twee glijbanen, hebben we onze trip vervolgd richting Liwa. Via Abu Dhabi was dat ongeveer twee uur rijden het binnenland in, richting Saoedi Arabië. Een interessante weg met links en rechts woestijn en regelmatig een kudde kamelen. In Liwa hadden we, aan de rand van de woestijn, het Tilal Liwa hotel geboekt. Dit hotel was schitterend ingericht. Heel Arabisch, heel af. De kamers waren schoon en het eten prima.

De volgende ochtend zijn we op weg gegaan naar de hoogste zandduin van de UAE. Onze verwachtingen waren hoger dan de zandduin zelf, maar de weg er

naar toe was mooi. Het landschap, de dorpen en de mensen... het staat ver van ons af, maar is ook zo intrigerend om te zien en dan te bedenken hoe het leven hier ingericht is. Rondom de hoogste zandduin was wel geprobeerd er een soort toeristische trekpleister van te maken met de mogelijkheid tot overnachten, quadrijden en een speeltuintje. We hebben onze trip vervolgd naar Abu Dhabi waar we twee dagen heerlijk vertoefd hebben in het Intercon hotel. Met name het ontbijt was super. Natuurlijk hebben we de moskee bekeken. Indrukwekkend mooi vonden wij het. En als topper voor onze jongens zijn we naar Ferrariworld gegaan. Ferrariworld is een prachtig uitgevoerd park met als hoogtepunt de snelste achtbaan ter wereld! Voor jonge kinderen vinden wij dit een minder geschikt park. Om een lange rij voor de kassa te omzeilen raden wij aan om vooraf, online, entreetickets te reserveren.

Onze laatste stop was Dubai. Daar stond de Burj Khalifa op ons programma. Dit keer hadden we al wel tickets online gereserveerd. Niet vanwege lange rijen, maar omdat langer van tevoren boeken de prijs van de entreetickets doet dalen. De tocht naar boven liep gesmeerd: we hadden een helder uitzicht en de achtergrondinformatie over de bouw van deze hoogste toren ter wereld vonden wij heel interessant. De resterende dagen in Dubai hebben we besteed aan voor ieder van jullie wel bekende dingen. Nadat we hadden geshopt, gezwommen en bij Ikea waren geweest, gingen we huiswaarts om dezelfde avond het nieuwe jaar in te luiden.

Mercure Grand Jebel Hafeet Al Ain:

<http://www.mercure.com/gb/hotel-3573-mercure-grand-jebel-hafeet-al-ain/index.shtml>

Tilal Liwa Hotel:

<http://www.danathotels.com/Hotels-Resorts/Tilal-Liwa-Hotel>

InterContinental Abu Dhabi:

<http://www.ichotelsgroup.com/intercontinental/en/gb/locations/abudhabi>

VRIJMARKT 2011

Geld verdienen voor goede doelen

Als gebruikelijk vond de Vrijmarkt dit jaar plaats op Sayyala Terrace, PDO camp. Voor een aantal meisjes was dit een goede gelegenheid om eens andere zaken onder de aandacht te brengen, dan de verkoop van eigen gebruikte waar. Hieronder schrijven zij waar zij zich met verve en enthousiasme voor hebben ingezet.

WNF Rangeractie Red de Rivierdolfijn

Wij hebben tijdens de Vrijmarkt actiegevoerd voor de WNF Rangeractie Red de Rivierdolfijn. Dolfijnen leven in zee, maar dit geldt niet voor alle dolfijnen. Er zijn namelijk ook rivierdolfijnen in Zuid-Amerika en Azië. Er zijn acht verschillende rivierdolfijnen en helaas behoren ze tot de meest bedreigde diersoorten op aarde. Van de acht verschillende rivierdolfijnen is er onlangs zelfs één uitgestorven. En met de andere zeven gaat het niet goed. De rivieren waarin ze leven staan zwaar onder druk door het aanleggen van dammen en dijken, door visserij en vervuilende landbouw. En dat zijn slechts een paar van de problemen. Als het zo doorgaat, sterft de rivierdolfijn in het wild uit. Het WNF doet er alles aan om te voorkomen dat de rivierdolfijn uitsterft door hun leefgebied te beschermen en te herstellen.

En daar is geld voor nodig.

Wij hebben geld voor het WNF verdiend door op onze kraam schilderijen, frisdrankjes en ijsjes te verkopen en we hadden een grabbelton.

Daarmee hebben we OMR 73,400 verdiend!

We willen iedereen die iets bij ons iets gekocht heeft heel hartelijk bedanken!!

Dit doet het Wereld Natuur Fonds met de bijdrage

- 1) €4,-: vier bomen planten voor herstel van oeverbos langs de Ganges
- 2) €48,-: 1 Chinese visser leren om dolfijnvriendelijke vismethodes te gebruiken
- 3) €80,-: 1 veldwerker voorzien van de benodigde uitrusting (waterdichte kleding, zwemvest, etc.)
- 4) €1600,-: één onderzoeksteam voorzien van noodzakelijke apparatuur (camera, laptop, GPS).

Tot volgend jaar! Fenna, Nienke Ten Haaf en Els Hartsema

AL QURUM Veterinary Clinic

Wij zijn Lara en Aurane en wij hebben net als vorig jaar hot dogs verkocht op de vrijmarkt.

Dit jaar hebben we in totaal 68 rial bij elkaar gekregen. We hebben met de hotdogs 41 rial verdiend en dankzij de vele donaties kregen we daar nog 27 OR bij!

Dit is natuurlijk een geweldig bedrag en de Al Qurum Veterinary Clinic was dan ook erg blij met onze gift. We hadden een hondje, Dobey, en een poes, Garfield, op de vrijmarkt gezet om te laten zien dat vele honden en katten een huisje zoeken. Ook wilde we hiermee laten zien dat onze winst naar de dierenarts gaat. Dobey genoot helemaal van alle aandacht die hij van de vele kinderen kreeg, alleen Garfield vond het een beetje eng. Dobey heeft inmiddels een huisje gevonden, maar Garfield wacht nog steeds, samen met vele andere poezen op een lief gezin. We hopen dat ze snel een goed huisje krijgen met lieve eigenaren die heel goed voor ze zorgen.

Van onze gift kunnen ze in elk geval voorlopig weer eten en medicijnen krijgen.

Hierbij willen we iedereen bedanken voor het kopen van onze hot dogs en de gulle donaties. We hopen ook dat het lekker heeft gesmaakt.

Liefs van Lara en Aurane

On The Move

Marie Bernadette Koper

Na acht fantastische woon- en werkjaren bij PDO in Oman, werd het tijd om te uit te gaan kijken naar een andere plek. Er brak een spannende en een onzekere tijd aan tot het verlossende telefoontje kwam: met onze drie zonen van 14, 12 en 9 jaar oud zouden we naar New Orleans verhuizen.

Met gemengde gevoelens namen we afscheid van Oman en vlogen we in augustus 2010 richting Amerika met bestemming New Orleans Louisiana (NOLA). De eerste paar weken was voor ons een zeer modern appartement gehuurd in het hart van New Orleans. 's Avonds te voet even naar Bourbon street was zowel voor de kinderen als voor ons een hele openbaring.

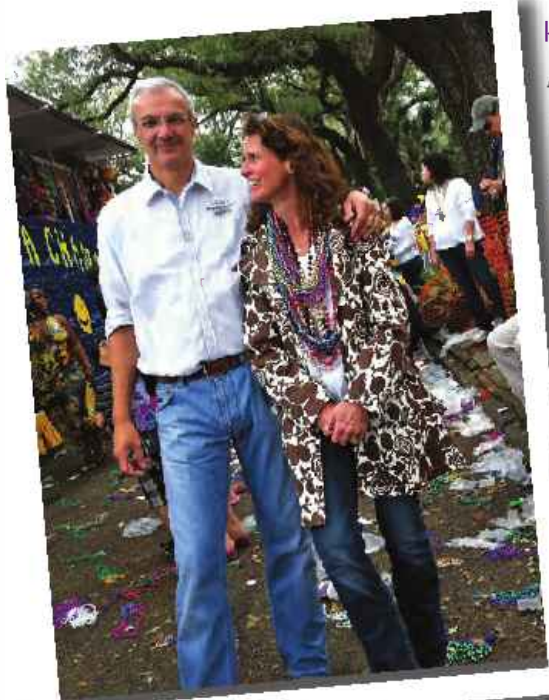
Scholing voor de kinderen hadden we in Oman al geregeld via e-mail contact met ervaringsdeskundigen. Dus de eerste dag stond er meteen een schoolbezoek met de schooladvisor van Shell op het programma. Zij kon ons de nodige extra informatie en adviezen geven en ons begeleiden tijdens het schoolbezoek. Dat

twee van de drie kinderen een *math-test* moesten doen met een giga jetlag, daar hadden we even niet op gerekend. De wiskundesommetjes waren wel erg diep weggezakt, maar gelukkig is dat daarna allemaal goed gekomen. Zon-

der jetlag gaat alles toch wat gemakkelijker. We hebben gekozen voor een privé-school, de Isidore Newmanschool, waar voorheen ook andere Nederlandse kinderen naar toe zijn gegaan. Door alle positieve verhalen/e-mails en ervaringen was de keuze snel gemaakt. Onze zonen zaten nu op lower, middle en highschool. Shell had ook een bedrijf ingehuurd dat iemand langsstuurt om je de nodige informatie te geven over het leven in NOLA, social security number, rijexamen, makelaar enz. Het feit dat je nu ook je eigen huis moet gaan zoeken, was een nieuwe ervaring voor ons. Na jaren in een PDO huis op het kamp te hebben gewoond, waar je toen nog Call Out kon bellen voor elke issue aan het huis (vele!), was dit weer iets nieuws. Helaas was de makelaar niet zo erg doortastend en zijn we zelf op zoek gegaan. De markt was niet zo erg groot, maar gelukkig vonden we een huis, for sale, dat we ook konden huren! Vanzelfsprekend hielden we rekening met het feit of het huis water- en windbestendig was en nog steeds is.....Dus na drie weken wisten we wat ons nieuwe huisadres zou worden!

Perfekte locatie, uptown, schuin tegenover de school, loopafstand van het Audubon park, op fietsafstand van het werk (!!!!), supermarkten in de buurt enz enz. Helaas geen Victoriaans huis met schommelstoel op de veranda, maar wel helemaal top met zwembad in de tuin. Na zeven weken konden we onze intrek nemen in ons huis! Precies op tijd want het was wel een hele uitdaging om zoveel weken met vijf personen in een appartement in het centrum te zitten. Gelukkig geen schade.

Omdat de wegen ontzettend slecht zijn, vele diepe gaten in het wegdek zitten, het verkeer geen idee heeft wat fietsers zijn, hebben we toch meteen vijf fietsen gekocht en een helm erbij voor de jongste! Ondertussen werd het tijd om een aantal officiële

TO NEW ORLEANS

zaken te regelen. Social security number; zonder dit nummer kun je niets. Dus met begeleiding naar de sociale dienst om een nummer te halen. Na twee lange weken, waarin je dus geen auto kunt kopen, geen telefoonabonnement aan kunt schaffen enz., viel het eindelijk in de bus. Een residence card halen in Oman is eenvoudiger! Welcome to America.

Internetbankieren met de verhuurder houdt in dat er een aantal dagen na de transactie een cheque in zijn brievenbus ligt.

Rijbewijs: afrijden en examen doen. Opletten dat je precies de afstand weet waar je wel en niet mag parkeren, weten wat je moet doen met een schoolbus, hoever je voor een stoplicht moet stoppen enz. enz. Anders mag je de test nog een keer doen..... De praktijk laat wat anders zien. Waarschijnlijk hebben heel wat mensen zeer lang geleden hun examen gedaan, want veilig en verantwoord rijden is er niet echt bij. Afrijden duurt slechts 15 minuten terwijl de instructeur aangeeft wanneer je moet stoppen en voorrang moet verlenen. Ideaal.

Internetbankieren????? Nooit van gehoord..... Hier werkt alles nog met cheques. 30 jaar geleden het laatste chequeboek de deur uit gewerkt, en nu ligt het weer op tafel! Internetbankieren met de verhuurder houdt in dat er

een aantal dagen na de transactie een cheque in zijn brievenbus ligt.

De stad New Orleans is net een klein dorp. De stad is opgedeeld in een aantal wijken dat onderling nogal verschilt. De straten zijn ingedeeld in blokken en elk blok kan weer anders zijn. Er gebeurt veel in New Orleans, maar als je het niet opzoekt is de kans klein dat je wat overkomt. Eigenlijk is het een "grote" stad, net als andere steden met de voor- en nadelen. Elk weekend is er wel een festival: Po'boy festival, Voodoo festival, Jazz fest, strawberry fest, lemonade day, en natuurlijk niet vergeten Mardi Gras, het carnaval van New Orleans! De stad trekt ook ongelofelijk veel toeristen van heel Amerika en er buiten.

Alles draait om eten en drinken. Het eten is geweldig, en van cocktails moet je houden. Maar dat ze hier met wijn, bier en cocktails op straat lopen, was voor ons ook weer een hele nieuwe ervaring. Iedereen op straat spreekt je aan. Ze vragen hoe het met je is - helaas nog een te Europees accent - dus dat is meteen interessant, en gaan hele verhalen vertellen. Zit je ergens te wachten, wordt er meteen van alles verteld. Vriendelijkheid op en top.

Er zijn niet veel Nederlanders te vinden in de stad. Tijdens de koninnedagborrel kwamen we erachter

On the move -vervolg-

dat de gemiddelde leeftijd van de Nederlanders hier toch wat hoger ligt dan in Oman, doordat de meeste 40 of 50 jaar geleden naar Amerika zijn geëmigreerd. Onze contacten komen met name door de jongens op school, en de ervaring leert dat ze erg gastvrij zijn en zeer culinair zijn ingesteld. Gelukkig kun je ook erg veel kant-en-klaar kopen en worden cateraars toch wel vaak gebeld.

Onze eerste crawfish broil hebben we al gehad, want als je hier geen vis eet, weet je niet wat je mist. Gelukkig merken we door de oilspill niet zo heel veel meer. Wel zijn er veel mensen aan de kust getroffen door de olie en veel vissers waren hun werk kwijt. Hopelijk kan er in de zomer ook weer echt naar olie geboord worden.

Geen waditrips, maar swamp tours per boot om alligators te zien

Audubon park is vlak bij ons huis. De ideale plek om te gaan hardlopen, als de tijd het toelaat..... Je kijkt je ogen uit in het park. Je struikelt over de vele eekhoortjes, hyperactieve slanke maatje 0 sporters, rennend tussen de sporters die kampen met een zeer groot overgewicht..... oudere dames met strakgetrokken gezichten, met hoeden bedekte hoofden en negen honden aan de lijn, en dan zit er een oudere man met rollator viool te spelen op een bankje. Geweldig!

Geen waditrips, maar swamp tours per boot om alligators te zien.

De jongens sporten met name op school. Het verenigingsleven speelt zich af op de scholen. Voor een groot deel van het schooljaar sporten ze dagelijks na schooltijd. Elk seizoen heeft zijn eigen sport. Zo begonnen we met het football seizoen en zaten we op vrijdagavond op de tribunes van het football field op school! Cheerleaders, schoolband, veel bezoekers; het was net of we in een film zaten! Voor ons ook de manier om mensen te leren kennen en

de jongens naar hun klasgenoten te laten gaan.

Wybe is meteen al football gaan spelen, Melle begint na de

zomer en Foppe houdt het bij

soccer en draagt trouw zijn Nederlands voetbalshirt. Football (de Saints), basketball (de Hornets) en baseball zijn de drie belangrijkste sporten.

Hurricane Katrina

Een aantal jaren na de verschrikkelijke overstromingen praten de mensen nog dagelijks over hun ervaringen tijdens Katrina. Nu we er wonen, een tentoonstelling hebben bezocht over Katrina, veel over hebben gehoord, beseft je wat voor impact Katrina op de inwoners van New Orleans heeft gehad. De opbouw gaat redelijk goed. Er is een aantal wijken opnieuw opgebouwd, er wordt gewerkt aan de Levies om het waterpeil en het water onder controle te houden, maar er zijn ook nog heel wat huizen dichtgetimmerd en leeg.....en er wachten mensen nog steeds op geld.

Op dit moment (mei 2011) is de Missisipi aan het stijgen. Hoogstwaarschijnlijk zal New Orleans geen wateroverlast krijgen, maar iedereen houdt het nieuws in de gaten. Mensen hier zijn gewend aan de krachten van de natuur. Het hurricane seizoen begint 1 juni en duurt tot ongeveer oktober. Tijd om een hurricane kit klaar te maken met batterijen, water en blikvoer....

Een jaar New Orleans zit er op. We kunnen terugkijken op een zeer goed en zeer intensief jaar. Een verhuizing naar een nieuwe plek kost erg veel energie, maar we kunnen nu zeggen dat we onze stek gevonden hebben.

Mark, MB, Foppe, Wybe en Melle Koper
mb.koper@gmail.com

De Club van Slechte Expatvrouwen

door Corine Selders

In de zomer van 2010 is in Nederland de "Club van slechte huisvrouwen"

opgericht. Toen de website live ging, had zij in één dag 350 leden en zo'n 2000 volgers op Twitter. Een grote groep vrouwen heeft blijkbaar sterk het gevoel tekort te schieten in het huishouden. Daar klimmen de kinderen in de gordijnen, ligt het vuile wasgoed achter de tweezitter en staat de afwas metershoog opgestapeld in de keuken.

Tjonge, denk ik dan. Hoe zou mijn leven er in Nederland uitzien met een (parttime) baan zonder hulp? Zou ik dan nog steeds elke dag schone handdoeken willen en verse gedraaide tomatensoep. En als ik heel eerlijk ben, is mijn huis eigenlijk altijd een rommeltje zelfs met fulltime nanny. Ik leef graag in een schoon huis, maar ik heb ook een pesthekel aan poetsen, strijken en opruimen.

Na enig (bijzonder willekeurig) onderzoek op het web, blijkt dat "opgeruimdheid" en IQ negatief gecorreleerd zijn. Ik kies bewust voor deze wetenschappelijke omschrijving om te voorkomen dat een jonge lezer straks doodleuk roept: "Ik ben gewoon te slim om mijn kamer op te ruimen". En hoe minder je kinderen doen, hoe meer je zelf aan de bak moet. Een groot gezin zou in theorie een oplossing kunnen zijn, maar als moeder van vier krijg ik het vermoeden dat ook dit negatief is gecorreleerd.

Een andere vraag is van normatieve aard. Waarom hebben wij vrouwen de neiging om over elkaar te oordelen? Is het zo erg dat je huis er uit ziet als een tafereel van Jan Steen? Zou er

ook een vereniging bestaan van mannen die niet kunnen klussen? "Goh, zag je dat, Koos had die plank helemaal scheef aan de muur gehangen. Zeker 5 graden uit het lood!" Ik heb het nog nooit een man horen zeggen op een feestje.

Als expatvrouw rees bij mij de vraag: "Wat doe ik zelf en wat laat ik mijn hulp doen?" Ik geef zonder enige schroom toe dat ik het liefste alles door onze nanny laat doen. En toch bekruipt me dan het irritante schuldgevoel als ik haar de kamer zie moppen en ik me verontschuldigd dat "dit boek echt vanavond uit moet zijn voor de boekenclub". Hiermee hoop ik min of meer te impliceren dat ik anders wei even zou helpen. Wat natuurlijk dikke onzin is. Niet voor niets had Queen zo'n grote hit in 1983. Veel mensen houden niet van poetsen. Zelfs mijn hulp niet, gaf ze recentelijk toe.

Voor wie geïnteresseerd is in de site: www.clubvanslechtehuisvrouwen.nl. Naast het feit dat vrouwen schaamteloos hun hart kunnen luchten (help, er zat weer sneeuw in de was), wordt ook een vijftal praktische oplossingen aangedragen. Op nummer 1 staat - niet geheel verrassend - "neem een werkster". De website www.huisvlijt.nl bekritiseert de oprichting van de CVSH hard.

De moraal van dit verhaal: geniet van je hulp en wees vooral niet te streng voor jezelf als je na tientallen jaren expatleven weer naar Nederland verhuist.

'Afscheid'

Interview met cabaretgroep 'Schudden'

door Sandra Kapoh

Daar gaan we binnenkort weer met z'n allen. We pakken onze koffers en vertrekken naar koelere oorden om na een tijdje met diezelfde koffers, nu gevuld met hagelslag en drop, weer terug te keren. Sommigen komen echter niet meer terug en

reizen verder met hun hele hebben en houwen. Ze vertrekken met de Noorderzon. Afscheid is onvermijdelijk .

Dit is ook het thema van de theatervoorstelling van Emiel de Jong en Noël van Santen, beiden 37 jaar. Samen vormen ze "Schudden" en ze kwamen begin juni een paar dagen naar Oman om ons te vermaken met hun programma "Noorderzon" .

Hun voorstelling is gebaseerd op de aanwezigheid van tientallen koffers. Deze dienen niet alleen als steeds wisselend decor, maar worden net zo makkelijk de meest onwaarschijnlijke attributen: een grappig hoofddeksel, een baby, een bord tomatensoep, een kameel, een geldautomaat, een laptop of een accordeon. Het kan niet op en alles past even ingenieus, want de koffers staan ook model voor vertrek, afscheid en de pijnlijke wendingen die het leven soms kan nemen. Er moet wel gelachen kunnen worden vinden de twee heren, maar ze hebben zich in de loop

van de jaren meer en meer ontwikkeld van een overwegend fysiek grappige aaneenschakeling van acts tot een avondvullend programma met een rode draad en een ondertoon van ontroering en melancholie.

Je kunt het niet alleen cabaret noemen. Knap toneelspel, mime, slapstick, treffend gebruik van taal, gecombineerd met in hoog tempo wisselende en virtuoos uitgevoerde typetjes, overdonderen je met sublieme vondsten en subtiele verhaallijnen. Zo zit je bulderend te lachen en zo maak je met een brok in de keel de onvolkomenheden van het bestaan mee.

Heel ontroerend was de scene met het jongetje en de vertrekkende - in scheiding liggende - vader. Deze laatste lukt het, hoewel met moeite, om wat leugentjes om bestwil op te dissen, waarop het zoontje vraagt of hij z'n vader een tip mag geven: "Papa, je moet gewoon proberen wat meer je gevoel te laten zien aan mama". De stomme filmscene was hilarisch en natuurlijk ook de legendarische bobslee act die als toegift een heerlijk kolderieke afsluiting was.

"Schudden" heeft een in Nederland unieke formule. Een nieuw programma komt niet zomaar tot stand, maar heeft zeker drie maanden nodig. In het begin is het supervaag. Noël (de Kameeldrijver, het "Thaise hoertje") komt meestal met een A4-tje tekst voor een act en dan gaat Emiel (de scheidende vader, de Italiaanse ober) er al spelend mee aan de slag. Tijdens zeker twintig eerste voorstellingen wordt er nog geschaafd, geschrapt en veranderd, afhankelijk van de reacties van het publiek.

De rode draad in het programma is geëvolueerd in

de loop van de jaren. Emiel en Noël kennen elkaar vanaf de middelbare school en zijn sinds 1994 samen als theaterduo. Ze waren vanaf het begin al succesvol, maar hun programma's (Noorderzon is het achtste) zijn ze steeds meer vanuit 'eigenheid' gaan vormgeven. Een switch naar een andere manager en met name een andere regisseur heeft hun daarbij geholpen.

Sommige scènes uit "Noorderzon" relateren direct aan persoonlijke ervaringen, zoals die van de scheidende vader en het jongetje. Ook de dood is een thema dat hen beiden beroert. Noël vraagt zich wel eens af of hij al over de helft van z'n leven is en of hij wel genoeg heeft meegemaakt als het nu afgelopen zou zijn: "Er is steeds een soort van verlangen en er is altijd wel wat te wensen. Het leven is een voorbijgaand fenomeen, als water in een rivier: mis ik niets?"

***Zo zit je bulderend te lachen
en zo maak je met een brok in
de keel de onvolkomenheden
van het bestaan mee.***

Hiermee komen we op mijn favoriete vraag: de Geest in de (Arabische) lamp. Dus wat zouden de heren wensen als ze dat drie keer mochten doen? Noël zou als eerste wensen dat z'n kinderen (twee meisjes van 9 en 7 en een jongetje van 1 jaar) zich kunnen ontwikkelen tot de mensen die ze eigenlijk al zijn, zonder dat hij als ouder daar een "beperking in is, of daar een stempel op drukt". Ja ja, denk ik gelijk, wat jammer dat ik daar niet dieper op door kan gaan (over tien minuten worden de heren opgehaald om naar de souq te gaan), want wat ik

al niet zou kunnen peuren uit zo'n opmerking. Ten tweede wil hij de liefde in z'n leven blijven ervaren en die ook blijven geven, want zonder dat laatste bestaat ook het eerste niet. Ook al zo'n interessante opmerking! Ten derde wenst hij dat hij eens al z'n zekerheden zal opgeven. Hij denkt ook dat dat een keer zal gebeuren en is erg benieuwd wat dat hem zal brengen.

Ik kijk naar Emiel en vraag hem of hij blij is met de laatste wens van Noël, omdat dat impliceert dat Noel dan dus blijkbaar ook stopt met 'Schudden' "Ja", zegt deze, "daar hebben we het wel eens over. Zou best kunnen. We zijn gegroeid, maar nog niet op ons hoogtepunt en nu hebben we er nog steeds zin en plezier in, maar werk is niet het belangrijkste in het leven. Ik wil gelukkig, gezond en liefdevol zijn in het leven. Dat zijn mijn drie wensen."

Ik protesteer, want vind dat wel erg gemakkelijk geantwoord, dus na enig aandringen vertelt hij dat hij eigenlijk als de dood is dat z'n zoontje Noah (8 jaar) iets overkomt, of z'n vriendin of z'n ouders. Maar hij realiseert zich dat het bij het leven hoort. En kijk, daar zijn we weer terug bij het thema van het programma: afscheid. Vertolkt door deze twee jonge mannen op een uitzonderlijk hoog niveau en met de prima ondersteuning van Jaron Verwoert, de nog maar 25-jarige lichttechnicus en Paul van Oost de door de wol geverfde geluidsmen.

Beste medelanders in Oman, afscheid is weer aan de orde en zeker een rode draad in óns leven. Maar afscheid is ook een nieuw begin en blijkt een mooie dimensie te bevatten. Zelfs als je echt verdrietig bent, want dan heeft wat voorbij is je blijkbaar echt vreugde geschonken. Tot gauw ziens!

ROYAL SENSATION

ORANDEBAL 2011

Fahal Island Swim

door Maarten van den Wildenberg

Waarom zou je gaan zwemmen vanaf Fahal Island terug naar de kust?

Wel, omdat dat eiland nu eenmaal daar ligt! De Island Swim begon in 1989. Dit jaar vond formeel de 22ste editie plaats, met als drijvende kracht van de laatste jaren Paul Goedemoed, dit jaar bijgestaan door Piet Berkhouwer en een handvol vrijwilligers.

In de weken voorafgaand aan het evenement zie je de aspirant-zwemmers met enige regelmaat door de baai oefenen. Een uitdaging als deze is duidelijk **een inspiratie, bovendien doet al die oefening je ook goed.** Zwemmen wordt al sinds jaar en dag aangeprezen voor de oefening van vele spieren zonder ze over te belasten. Daarnaast verbrandt het de nodige calorieën doordat je door zo'n vloeibaar **medium heen moet. Veel zwemmen geeft een mooi lijf** wat dan weer goed uitkomt met de ruime keuze aan zwem-tenues. Wie als buitenlander in **een zonnig land als Oman leeft, beoefent op een of andere manier wel een creatieve activiteit op, in of onder zoniet aan het water uit.** De Fahal Island Swim is dan ook een gelegenheid die menige geoefende (en ongeoeffende) expat gedaan wilt hebben.

Tegenwoordig wordt wel kritischer gekeken naar de zwemkunde van deelnemers. Er zijn nog nooit ongelukken gebeurd maar gebeurtenissen als het bijna verdrinken van een niet-zwemmer alsmede langdurige tochten van meer dan vier uur, daar wij de leiding herhaling van voorkomen. Afgezien van **2003, toen slechts een persoon de finish naalde en de overigen op PDO's MAF strand aanspoelden, haalt het gros de finish op eigen kracht, ook omdat men nu strenger let op de weersomstandigheden.** Zodoende werd het evenement in 2008 ook afgelast.

Een beetje verrassend was het dat er dit jaar van de maximale toegestane hoeveelheid zwemmers (100) maar weinig landgenoten bij waren. Maar

- zo moest ik concluderen – dat leverde wel een **leuke mix op van de vele nationaliteiten - inclusief Omani's** - van zowel clubleden en niet-leden die **allemaal een geweldige prestatie leverden en daarna samen nagenoten met een ontbijtbuffet in een bijna carnavaleske sfeer.** Mijn vrouw werd na het maken van de poster voor het evenement zelf zo enthousiast dat ze besluit mee te doen. Enige twijfel is haar vreemd en al snel bouwt ze haar schema op naar de 4 km die haar straks op volle zee wachten. Genieten is haar ook niet vreemd en spoedig werd er een uit de USofA overgevlogen onderwater MP3 speler die haar als enige kan bijhouden. Ze is enthousiast over de onderwatermuziek die ook vele beesten aan blijkt te trekken.

De zwemafstand van 4 km is voor vrijwel iedereen te behapstukken, maar dat vertaalt zich nog niet direct naar 4 km zee-zwemmen met stromingen, deining, golven, vies smakend zout water, ongezien (dat is misschien beter dan 'gezien') meezwemmende beesten en een massastart vanaf een piepklein strandje. En dan zijn daar nog de begeleiders, vanaf geurende gemotoriseerde vaartuigen of zoals de meesten, gezeten in ranke kano's, waarmee de zwemmers het water delen. Ikzelf werp me dit jaar - onbewust van de gevaren en uitdagingen - als begeleider op van mijn vrouw en besluit me dan ook in een half uurtje de geheimen van het kanovaren meester te maken, vertrouwend op een korte kano-ervaring herinnering van enkele decennia geleden. Na warmgemaakt te zijn door liberaal geschonken Captain Morgan van Peter Goossens ondernemen wij op een fraaie vrijdagmiddag de poging om een kano door de branding en golflag op zee te krijgen. Al vrij snel kreeg dit een bijna tragisch einde op nog geen 20 meter van de kust, al leverde het wel een hilarisch spektakel op voor de strandgangers. (Gelukkig heb ik **nog geen filmpjes daarvan gespot op Youtube**).

Zoals een echte engineer creatieve oplossingen zoekt voor dit soort problemen, besloot ik maar geen verdere oefeningen te doen aangezien de Island Swim - volgens Paul Goedemoed - alleen bij een spiegelgladde zee zou plaatsvinden, en charterde ik Wessel Keuper, die immers een roeimachine thuis heeft - en dus alles van peddelen afweet -, om samen met mijn vrouw te chapparonen.

Dan komt die dag, een vrije dag ook nog, waarop je rondom half zes 's ochtends je bed uit moet, na een snelle hap en het zenuwachtige toiletbezoek vertrekken we om de goed geoliede machinerie te vinden van de island-swim organisatie op de club. Het weer ziet er echter niet fraai uit, een behoorlijke 'swell' breekt wild op de kust. Half verwachtend dat het evenement afgeblazen gaat worden, gaat iedereen toch door de routine om maar duidelijk te maken dat zo'n beslissing niet van hen af zal komen.

Dan blijkt een onzichtbaar teken te zijn gegeven en als een stel lemmingen vanaf de kust vertrekken een groot aantal kano's het water in. Dat is een tegenvaller, maar zonder enig gemor besluiten we dan ook maar te vertrekken, hetgeen in tegenstelling tot de oefenpoging en met de extra uitdaging van de wilde golven wonderbaarlijk wel lukt. Het meenemen van Wessel en thuislaten van Captain Morgan blijkt nu reeds een strategisch goede beslissing te zijn geweest. In de drie kwartier die ons gegeven was slagen we erin om ondanks de zeer behoorlijke deining bij het Fahal eiland te komen en strekken even snel de spieren die we niet wisten dat we hadden op 't mini-strandje alvorens weer snel in de kano te gaan omdat vanaf enkele motorboten de zwemmers al aangeleverd worden. Na een vlotte 'roll-call' van Paul voegt hij zich snel bij de zwemmers en wordt het startsein gegeven. Nu hoor ikzelf bij de minder begaafde zwemmers en schrik werkelijk als duidelijk meer getalenteerde zwemmers pijlsnel door het water heen klieven als een school tonijn. Gelukkig liggen we niet in de weg maar de peddels moeten wel omhoog om te zorgen dat we niet geraakt worden. Na een voorspoedige terugvaart aan de zijde van mijn zeemeermin die er een fraai efficiënte schoolslag op nahoudt en wat afleiding van

de hier en daar overgeevende zwemmer en zwemmers die menen de kust in een ander kwadrant te moeten zoeken, komen we aan bij de PDO club voornamelijk dankzij Wessel, die een voormalig roeier blijkt te zijn geweest.

Hier blijken de snelle vrouwen en mannen al vanaf 59 minuten na het startschot aangekomen te zijn onder enthousiast gejuig en geklap van het toegestroomd publiek, en ook Yvonne meldt zich met haar 1 uur 48 minuten zichtbaar blij bij Pien en Roos in de aankomsttent die nauwlettend ieders tijd registreren. Haar aankomst met 'panache' zoals een Franse medezwemmer dat zei, heeft wel tot gevolg dat ze haar MP3 player lanceert en kwijtraakt aan de onderwaterbewoners.

Het evenement wordt besloten als de laatste zwemmer z'n ontbijt heeft gehad met een opsomming van de tijden en de deelnemers een handdoek en foto ontvangen als aandenken. Hier blijkt dan voor 't eerst dat er een informeel competitief element aan de Island Swim zit, namelijk een wens van de snelle mannen en vrouwen om een goede tijd weg te zetten, hetgeen dit jaar ondanks de alles behalve gladde zee, maar met gunstige stroming gelukt is. Men zegt wel eens de jeugd heeft de toekomst, dat blijkt ook hier want de enkele jeugdige deelnemers (11-16 jaar) scoren ze vrijwel allemaal heel hoog: een zestienjarige eindigde als tweede in een tijd van 1 uur en 52 seconden. De Omani profzwemmer Khalid Al Kulibi, wist als enige binnen een uur de kust wist bereiken in een tijd van 55 min en 50 sec. Paul doet onder luid applaus bij afsluiting nog een beroep op aanwezigen (en lezers van dit artikel) om zijn rol als organisator over te nemen voor volgend jaar.

Paul, het was je laatste Fahal Island Swim in je Oman posting, het was mijn eerste maar ik hoop er op een of ander manier nog een paar van mee te mogen genieten. Dank voor je inzet van de afgelopen jaren en dank aan de 'unsung volunteers' en toeschouwers. We zien je graag terug als bezoeker-zwemmer in de volgende Fahal Island zwemtochten.

A. BERICHTEN VAN DE AMBASSADE

Nederland kon de afgelopen maanden rekenen op de nodige aandacht in Oman. In mei werd een *Memorandum of Understanding* ondertekend waarin is overeengekomen om samen te gaan werken aan verder onderzoek naar de schipbreuk van het VOC schip de Amstelveen in 1763. Het schip sloeg te pletter op Ras Madrakah ten zuiden van Duqm. 30 overlevende bemanningsleden hadden geen andere keus dan in een barre tocht door de woestijn naar Muscat te lopen, of veeleer te strompelen. Het unieke verhaal is vastgelegd in een recentelijk ontdekt scheepsjournaal. Wilt u meer weten, kijk dan op de onderstaande link:

<http://www.rnw.nl/arabic/video/380038>

Later in mei werd Muscat in de bloemen gezet. 700 kilo aan bloemen werd ingevlogen vanuit Amsterdam. Tijdens twee druk bezochte seminars maakten bedrijven, importeurs en hotels uitgebreid kennis met nieuwe bloemtechnieken en de mogelijkheden om bloemen te importeren uit ons land.

Wij hopen U een bijzonder Koninginnedagviering te hebben geboden. We zijn ontzettend blij dat we met zijn allen weer een mooi stukje Nederland naar Oman hebben kunnen brengen. Veel dank is verschuldigd aan het Holland Comité dat ook dit jaar weer zijn attributen beschikbaar stelde om de zaal op te vrolijken. Die versiering ging samen met een zee van Hollandse bloemen geschikt door onze eigen (top) bloemenman Tim Leipsig. Velen

Uwer maakten gebruik van de gelegenheid om in een echt Hollands tenue op de foto te gaan! Enkele heren waanden zichzelf zelfs even een Zeeuws meisje!

B. STAATSBEZOEK WORDT PRIVEBEZOEK

Het staatsbezoek ging niet door maar onze Koningin en het kroonprinselijk paar kwamen toch! Omdat er onrust was in Oman werd door de Nederlandse en Omaanse autoriteiten gezamenlijk besloten om het officiële staatsbezoek uit te stellen. Niettemin kwam Koningin Beatrix naar Oman voor een kort privébezoek. Samen met prins Willem-Alexander en prinses Maxima landde ze op het vliegveld van de hoofdstad Muscat. Ze werden daar door de vicepremier van Oman Sayyid Fahad in een korte ceremonie verwelkomd. Daarna volgde het privédinertje met de Sultan in Bait al Baraka. De volgende ochtend vertrok de Koningin voor een al eerder gepland staatsbezoek aan Qatar. Nu is het wachten op het moment dat het staatsbezoek alsnog doorgaat.

C. DEMONSTRATIES IN OMAN

Eind februari kregen we te maken met een nieuw fenomeen in Oman: demonstraties. Vooral jonge Omani's lieten hun stem horen. De wensen en verlangens van de demonstranten liepen uiteen. Veelal werd gevraagd om meer banen, een hoger salaris en promotiemogelijkheden, maar de demonstranten wilden ook een echt parlement en meer vrijheid van

meningsuiting. Soms liepen de gemoederen hoog op. De ambassade heeft naar aanleiding van de gebeurtenissen in Sohar het reisadvies aangepast. Het nieuwe reisadvies treft u aan op: http://www.minbuza.nl/nl/Reizen_en_Landen/Landenoverzicht/O/Oman

D. CONSULAIR

De temperatuur loopt weer op en daarmee stijgt ook de drukte op de consulaire afdeling van de Nederlandse Ambassade. Vorig jaar werd een recordaantal visa afgegeven aan reizigers die in de zomermaanden afkoeling zochten in Nederland. Dit jaar lijken we op een nieuw record af te stevenen!

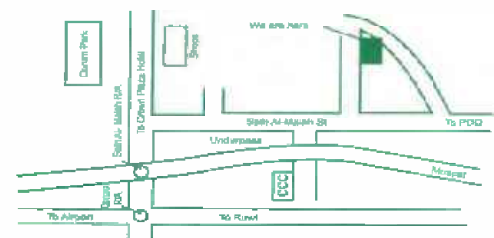
Enkele websites met nuttige informatie: www.paspoorten.nl voor alle weetjes over het aanvragen, verlengen of vernieuwen van paspoorten; www.rdw.nl / www.rijbewijs.nl voor alle vragen over het aanvragen, verlengen of vernieuwen van een Nederlands rijbewijs; www.ind.nl voor alle vragen over inburgering, nationaliteitskwesies en verblijfsregelgeving in Nederland; www.denhaag.nl voor informatie over het registreren van buitenlandse akten; www.mfa.nl/mus/consulairezaken voor algemene informatie over wat de consulaire afdeling van de ambassade te Muscat voor u kan betekenen.

Muscat, mei 2011

عيادة القرم البيطرية Al Qurum Veterinary Clinic

Dr. Elke Heitz MRCVS - Dr. Natali Kranjec DVM - Dr. Petar Bogunovic DVM - Dr. Hetty Penninkhof Drs.

- Consultations - Vaccinations - Operations
- Fully Equiped Hospital
- Horse Treatment and Medications
- House Calls By Appointment
- 24 Hr Emergency Service - Please Call 92703273
- Full Import and Export Service
- IATA Approved Travel Kennels
- Pet Food - Treats - Toys - Accessories
- Eukanuba - IAMS - Royal Canin
- Beaphar - XtraVital - Patent Pets - Snooza Pet Products

Opening Hours: Sat - Wed 08.30 - 13.30 & 16.00 - 19.00, Thursdays 09.00 - 13.00 **Consulting Hours:** Sat - Wed 09.00 - 13.00 & 16.00 - 19.00

Location: Way 1822, Building 1467, Qurum Sultanate of Oman - **Postal Address:** P.O. Box 36, P.C. 118, Muscat, Sultanate of Oman

Tel.: +968 24562263 - **Fax:** +968 24562804 - **E-mail:** info@muscatvets.com - **Website:** www.muscatvets.com

Ceciel's Boekenpagina

Al deze boeken zijn te lenen in de PDO bibliotheek.

Russische Winter - Daphne Kalotay

Een prachtig verhaal vol dans, liefde, jaloezie en verraad in het stalinistische Rusland. Nina Revskaja was in de jaren vijftig de prima ballerina van het Bolsjoi-ballet, tot ze ontsnapte naar het Westen. Tientallen jaren later woont zij in Boston en besluit haar beroemde collectie juwelen te verkopen om voor altijd een streep onder haar verleden te zetten. In plaats daarvan wordt ze overspoeld door herinneringen aan haar moederland en de gebeurtenissen die haar leven destijds hebben bepaald: haar vriendschap met buurmeisje Vera, wier ouders werden gedeporteerd naar een werkkamp, haar glamoureuze leven als prima ballerina terwijl de Sovjet-Unie leed onder de dictatuur, en haar stormachtige relatie met Viktor, een charismatische dichter wiens politieke eigenzinnigheid grote problemen veroorzaakte voor hen allebei. Haar halve leven heeft Nina haar geheimen bewaard, maar twee mensen weigeren het verleden te laten rusten: Drew, een weetgierige werkneemster van het veilinghuis, en Grigori, een professor Russisch die denkt dat Nina de sleutel heeft tot zijn eigen in nevelen gehulde afkomst. Samen zetten ze een reeks onthullingen in gang die de levens van alle betrokkenen zullen veranderen.

Het grote huis - Nicole Krauss

Een Amerikaanse schrijfster werkt al vijftientig jaar aan het bureau dat ze heeft overgenomen van een jonge Chileense dichter. Op een dag wordt het opgeëist door een jonge vrouw die beweert zijn dochter te zijn. Vanaf dat moment raakt de schrijfster de greep op haar eigen leven kwijt.

Rond dezelfde tijd doet

een Engelsman een verbijsterende ontdekking over de vrouw met wie hij al tientallen jaren is getrouwd.

Dit geheim ondergraaft al zijn zekerheden. In Jeruzalem werkt een antiekhandelaar intussen aan de reconstructie van zijn vaders studeerkamer in Boedapest, die tijdens de Tweede Wereldoorlog na een razzia is leeggeroofd.

Wat deze mensen met elkaar verbindt, vormt het onderwerp van Het grote huis. Het is het intrigerende verhaal over de uitwerking van het verleden, waarin Krauss de lezer meeneemt op een reis waarvan de bestemming tot op het laatst een prikkelend raadsel blijft.

Ceciel van Rhee

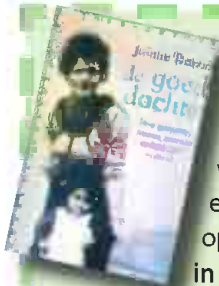
De goede dochter - Jasmin Darznik

Wanneer Jasmin Darznik na het overlijden van haar vader haar moeder helpt met haar verhuizing, valt er een foto uit een stapel oude brieven. In de jonge vrouw op de foto herkent Jasmin onmiddellijk haar moeder in bruidskleding. Ze is ongelooflijk jong en haar gezichtsuitdrukking doet vermoeden dat ze ieder moment in huilen kan uitbarsten. Maar de man naast de bruid is duidelijk niet Jasmin's vader. Wanneer ze haar moeder Lili vraagt wie deze onbekende man is, weigert zij er iets over te vertellen.

Een paar maanden later ontvangt Jasmin de eerste van tien cassettebandjes van haar moeder die het verborgen en zeer aangrijpende relaas bevatten van de geschiedenis van haar leven in Iran. Langzamerhand ontrafelt Jasmin het verleden van haar moeder en oma, dat even verdrietig als schokkend is. Ook begrijpt Jasmin nu wie de goede dochter is aan wie haar moeder soms refereerde: een dochter die zij heeft moeten afstaan, die nog in Iran leeft en Sara heet en de zus van Jasmin is.

De Held - Jessica Durlacher

Nooit kwam Sara Silverstein in aanraking met geweld – of het moest het met geheimen omgeven verleden van haar vader zijn. Tot ze op een herfstdag in het bos oog in oog komt te staan met een verkrachter. Niet lang daarna worden zij en haar familie 's nachts op gewelddadige wijze overvallen in hun huis. Dan doet Sara een gruwelijke ontdekking. Alles wat ze heeft geleerd over goed en kwaad lijkt niet meer te gelden. Er blijft voor Sara niets anders over dan het nemen van een dodelijk besluit.

Prikbord

GEZOCHT:

Fiets voor Omaanse dame
Ik heb een oudere collega (v) die graag zou leren fietsen.
Ik heb haar aangeboden om voor de volwassen-zijwielen te zorgen, maar zoek nog een fiets voor haar.
Ze is slechts 1.52m lang, dus een middelgrote dames fiets (of een fiets met lage instap) volstaat.
Mocht je die een te koop hebben voor een vriendelijk bedrag, laat het me dan even weten graag. (Maarten: 99260433)

We zijn op zoek naar een bevoegde Nederlandse leerkracht die Remedial Teaching kan geven aan een aantal Nederlandse kinderen van PDO-school op parttime basis. Ook zoeken we een klassenassistent (b.v.k. leerkracht) voor een paar uur per dag. Bij belangstelling, kunt u contact opnemen met Juliette van Eerdewijk, PDO school. Tel. 246 73 460.

Wie wil de functie van bibliothecaris voor de Nederlandse boeken in de RAHRC bibliotheek van mij overnemen?

Taken:

- * aankoop nieuwe boeken
- * beheer Nederlandse tijdschriften
- * invoeren van boeken/tijdschriften in het bibliotheeksysteem
- * presentatie van de Nederlandse afdeling

Tijdsinvestering: is afhankelijk van je ambities. Vanaf ongeveer 2-3 uur per week.

Info: mariette.verdaasdonk@gmail.com of per telefoon: 95714180

Reinildis van Ditzhuyzen heeft een boek geschreven over Arabische omgangsvormen. Daartoe heeft zij in Oman (en andere Arabische landen) tal van Nederlanders, andere expats en Omani's gesproken. Zij is historica en schrijfster (zie www.akribeia.nl) o.m. over etiquette (*De Dikke Ditz, Dunne Ditz, DutchDitz* enz).

In het kader van het Staatsbezoek van Koningin Beatrix aan Oman werd haar nu verzocht een aantrekkelijk en informatief boek te schrijven over Arabische omgangsvormen en gebruiken, toegespitst op Oman.

Overige gegevens:

Verschining: 1 februari 2011 - Speciale eenmalige gelimiteerde uitgave.

Taal: Nederlands

Uitvoering: formaat 17 x 24 cm, 64 pagina's, register, geheel in kleur, veel unieke foto's, gesatineerd papier.

Prijs: euro 25 per boek.

Fietsen raakt

Het is niet langer een bijzonderheid om een vrouw op een fiets te zien hier in Muscat. Dat was wel anders in 2000 toen ik mijn eerste fiets kocht in Oman.

Door gebrek aan openbaar vervoer is de fiets voor vele arbeiders meer noodzaak dan een vrijwillige keuze. Toch is er gedurende de laatste tien jaar veel veranderd. De gemeentelijke overheid in Muscat legt meer en meer wandelpaden aan. Deze kunnen natuurlijk prima dienst doen als fietspad. Mede hierdoor en natuurlijk door het koele weer van de afgelopen maanden zien we dan ook menig fietser voor zijn plezier een straatje omgaan.

Ook zag je de afgelopen winter een groot aantal internationale en lokale fietsevenementen de revue

passeren. Natuurlijk als vlaggenschip de "Tour Of Oman" die dit jaar voor de 2de keer plaatsvond en een ieder door de mooiste fietslandschappen van Oman voerde. Verder werd er dit jaar in maart voor de allereerste keer een internationale mountain bike race de "Trans Hajar MTB Race" georganiseerd. Met in totaal 25 deelnemers uit de UAE, Australië, Engeland en Oman voor de eerste editie hebben we ook goede hoop dat deze race een jaarlijks terugkerend gebeuren gaan worden. Ook de "Dune-up", als een extreme sportrace waarbij ook stevig op de pedalen gestampt moet worden, maakte ook dit jaar haar comeback in Oman. Met zeventien enthousiaste deelnemers die nu al toegezegd hebben volgend jaar in groten getale terug te willen komen wordt Oman als sport-/ fietsbestemming meer en meer bij het grotere publiek bekend.

Natuurlijk zijn deze evenementen voor de profs en semiprofs om deel te nemen en voor het publiek om toe te kijken. Er worden echter ook allerlei tochten georganiseerd voor de "gewone" fietsers. De ene tocht is wat sportiever dan de andere, en sommige zijn meer voor het sociale contact. Om er maar eens een paar te noemen: MT Oberfest, New Year's Run & Ride, Tjidritten met ontbijten na afloop, Familie fietsweekend in Al Hamra (The View), de jaarlijkse MTB race met

ook in Oman in zwang

door *Andrea Wenke*

aansluitend BBQ en kamperen, fietsspelletjes tijdens het PDO Kinderfeest en de familiedag op de Sultan Qaboos Universiteit. Je ziet activiteiten voor alle leeftijden en fitness levels. En als je niet helemaal zeker bent of fietsen iets voor je is, kun je altijd eerst eens een fiets huren bij *Oman Bicycle shop* in Al-Khuwair. Plezier, gezondheid, milieuaspecten zijn natuurlijke goede redenen om aan fietsen te denken, maar er is eigenlijk nog meer. Kijk maar in Europa waar de fietsenindustrie floreert.

Ook in Oman zijn er meer en meer mensen die deze sector als een bron van inkomsten en werk zien. Meer en meer **resiorganisaties bieden fietsvakanties aan**. De uit Duitsland stammende cruiseschepen, zoals AIDA,

bieden hun gasten fietsexcursies aan tijdens hun stop in Oman en een aantal nieuwe lokale touroperators worden meer en meer professioneel.

Om maar even een voorbeeld te geven van wat mensen zoal over hebben voor een geslaagde fietsvakantie: op dit moment wordt er een trip voorbereid van Hongkong naar Londen.

De tocht is 16.000 km lang en voert door veertien verschillende landen waaronder Oman. Om mee te mogen met de volledige trip moet men een prijs betalen van "slechts" 28.995 Euros. Voor zo'n bedrag moeten de **service, de organisatie en de arrangementen onderweg** wel van topkwaliteit zijn. Er gaan trouwens geruchten dat het mogelijk is om bijv. alleen de etappe in Oman mee te doen. Ibrahim Al-Balushi from *Nomad Travels* is een van de organisatoren en zal Oman op de hoogte houden van deze buitengewone onderneming.

Met het langzaam aflopen van het toeristenseizoen kijkt een team van SQU onderzoekers naar mogelijkheden om Oman verder te promoten als international fietsbestemming. Verder wil men alle inspanningen die worden verricht om het fietsen lokaal te bevorderen in dusdanige paden leiden dat het ook daadwerkelijk werkgelegenheid gaat op leveren voor de Omani's.

Boston Tea Party

Interview met de Band door Bente en Julia

Al maanden hoorden wij onze ouders alleen maar praten over HET ORANJEBAL en dat er zo'n een geweldige band zou komen. De naam van de band vonden wij erg truttig (sorry;-)) En wij dachten: een band met zo'n naam moet ook wel erg saai zijn. Omdat onze ouders in de organisatie van het Oranjebal zaten, mochten wij bij de sound check van de band zijn. Dat zag er toch wel erg cool uit zo'n groot podium en een roze dansvloer! Toen de band begon te spelen en de zangeressen begonnen te zingen, vonden we de band erg gaaf! Wij kregen toen het idee om de band te interviewen.... misschien dat ze ooit nog wel eens beroemd worden?!

De band bestaat uit drie zangeressen: Sylvana, Kim en Michelle. Jan is de drummer. Op de toetsen speelt Jacco. Op de blaasinstrumenten vind je Hidido, Floris en Robert. Op gitaar spelen Berry en David. Robert was meegekomen om het geluid te regelen en René voor de gezelligheid.

juni 2011 RASKRABBEL 32

Sinds hoelang zijn jullie al een band?

De band bestaat al bijna 25 jaar en begon als een studentenband. Er spelen veel verschillende mensen bij The Boston Tea Party. Bij elk optreden kunnen er andere mensen op het podium staan. Er komen steeds nieuwe mensen bij, dus zo blijft de band altijd jong. Voor Floris en David was het de eerste keer dat ze met the Boston Tea Party meespeelden.

Hoe oud waren jullie toen jullie begonnen met muziek maken?

Veel bandleden waren jong toen ze begonnen met muziek spelen. De jongste was 4 jaar, de oudste was 14 jaar. De meeste bandleden zijn na de middelbare school naar het conservatorium gegaan. Dit is een hbo-opleiding voor bijvoorbeeld zangeres en muzikanten.

Hoe hebben jullie elkaar ontmoet?

The Boston Tea Party is begonnen als een studentenband. Om bij de band te komen moest er ook auditie gedaan worden. Zo leer je ook steeds meer nieuwe mensen kennen. De meeste bandleden spelen ook in andere bandjes.

En dan de naam....Hoe zijn jullie aan de naam gekomen?

Bas, een jongen uit de band, studeerde geschiedenis en hij kwam de naam The Boston Tea Party in een boek tegen en hij vond het wel een leuke en vrolijke naam voor een band. Hij wist alleen niet wat het betekende. De Boston Tea Party bleek een wraakactie te zijn van Amerikanen tegen de Britten op 16 december 1773, in Boston. Het is een van de belangrijkste legendes van de Verenigde Staten, waarbij de Amerikanen alle thee van de Engelsen in zee gooien. Thee was in die tijd heel erg duur.

Waar was jullie leukste optreden?

De buitenlandse optredens met tripjes zijn eigenlijk het allerleukst. Het verste optreden was in Jakarta in Indonesië. Daar was ook een Oranjebal.

Welk liedje vinden jullie het leukst om te spelen?

Iedereen heeft een ander liedje dat hij/zij het leukst vindt, maar David mag het van iedereen zeggen. David vindt 'Boom' want daar komt een gitaarsolo in voor en dat is voor de gitarist het allerleukst.

Hebben jullie zin in dit Oranjebal?

Jaaaaa, wij hebben er erg veel zin in!

En als laatste vraag: mogen we jullie handtekening? Bedankt dat we jullie mochten interviewen! Tot volgend jaar??

Autohuur **all-in** tarieven vanaf **€ 23,-** per dag

Laagste eigen risico - Geen extra verzekeringen bij aankomst - No nonsense voorwaarden

www.bb&lcarrental.nl

*28+ dagen tarief categorie A, excl. Schipholfee

BB&L
CAR RENTAL

Mijn Baan in Oman

door Adriaan Veenenbos

Als Nederlander kan je om vele redenen in het buitenland verzeild raken. Mijn reden is dat ik een grote passie voor onderwijs heb en dat Rijnlands Education Worldwide

vier jaar geleden een baan als locatieleider aan het Rijnlands Lyceum Muscat (RLM) in de aanbieding had. Niet dat wij het gehad hadden in Nederland, maar deze uitdaging was er een die we niet konden en wilden laten liggen. Aan dit soort uitdagingen zit ook vaak een einddatum. Voor mij (en mijn vrouw Monique) is die datum deze zomer. Wij keren dan weer terug naar Nederland, waar ik bij een andere werkgever werkzaam zal blijven in het voortgezet onderwijs.

Onderwijs heeft als sector vandaag de dag toch een beetje een slechte naam. Werd je vroeger als leraar in een adem genoemd met de notaris en de huisarts, nu word je vaak gevraagd waarom je in hemelsnaam het onderwijs bent ingegaan. Zo'n beetje het enige wat nog in het voordeel van dit beroep kan spreken zijn de geroemde vakanties. Toch is en blijft het onderwijs een dynamische sector om in te werken. Op welk niveau je ook werkzaam bent en met welke leeftijdsgroep je ook werkt, het is een voorrecht om te mogen bijdragen aan de ontwikkeling van een kind/opgroeijende jong volwassene. Eigenlijk zou je als buitenlander eens stil moeten staan bij de enorme invloed die je eigen opleiding op je ontwikkeling als *professional* en als mens in het geheel heeft gehad. Daarnaast is het leuke aan het onderwijs dat iedere leeftijdsgroep

zijn eigen ontwikkeling door maakt. Dit vraagt, per leeftijdscategorie, om een specifiek type docent met een voor die leeftijdsgroep specifieke achtergrond.

Oman is voor ons onze 1^e posting. Voordat ik in 2007 locatieleider van het RLM werd, werkte ik in het voortgezet onderwijs in Nederland, eerst als docent en later als schoolleider. Het is daarom ook interessant om de verschillen te ervaren tussen Oman en Nederland. Het RLM is namelijk niet geheel vergelijkbaar met een "normale" Nederlandse school. Er worden twee pakketten van onderwijs aangeboden. Allereerst is het een tweetalige Havo/VWO school. Leerlingen in deze stroom volgen ongeveer 40% van hun lessen in het Nederlands aan het RLM, de andere 60% van de lessen volgen de leerlingen aan British School Muscat (BSM). Gedurende de dag lopen de leerlingen dus bij ons in en uit. Aangezien het RLM in de BSM gehuisvest is, hebben de leerlingen al na een korte tijd niet meer het gevoel op twee scholen te zitten. Het mooie aan deze stroom is dat alle opties voor een leerling open blijven. Het is zowel mogelijk om in te stromen in een reguliere school bij terugkeer naar Nederland, als ook door te stromen naar een andere internationale school elders in de wereld. Verder worden onze leerlingen volledig tweetalig opgeleid, wat ze een enorme voorsprong geeft voor de rest van hun leven.

Uit recent onderzoek is gebleken dat tweetaligheid niet alleen een positief effect op de linguïstische ontwikkeling van een kind heeft, maar ook bijdraagt aan de totale ontwikkeling van een kind

Naast deze stroom bieden we ook Nederlandse Taal en Cultuur (NTC) onderwijs aan. Dit onderwijs is met name gericht op leerlingen die op een andere school hun dagonderwijs volgen, maar die wel hun Nederlands verder willen ontwikkelen. Veelal

geven we deze lessen na schooltijd. Deze stroom is toegankelijk voor leerlingen van 3 jaar tot en met 16 jaar. Ondanks dat deze leerlingen soms niet zullen terugkeren naar Nederland, is het van belang om de moedertaal zo goed mogelijk te ontwikkelen en een binding te houden met het land waarvan ze staatsburger zijn. Er zijn echter meer voordelen aan tweetaligheid. Uit recent onderzoek is gebleken dat tweetaligheid niet alleen een positief effect op de linguïstische ontwikkeling van een kind heeft, maar ook bijdraagt aan de totale ontwikkeling van een kind. De flexibiliteit in het denken is veel groter bij tweetalige leerlingen, wat bij alle andere vakken (dus ook bij de exacte vakken) een voorsprong geeft.

Onderwijs verzorgen buiten Nederland is anders dan in Nederland. Allereerst loop je als locatieleider tegen het feit aan dat je in kleinere vijver vist als het gaat om het werven van goede en bekwame docenten. Daarnaast zijn de fluctuaties in leerlingenaantallen veel groter en heb je geregeld te maken met in- en uitstroom van leerlingen tijdens een schooljaar. Verder zijn de ouders over het algemeen meer betrokken bij het onderwijs. Men heeft vaak bewust gekozen hebben voor een *posting* in het buitenland maar wil niet dat de kinderen daardoor achterstanden oplopen en/of de aansluiting met Nederland gaan missen. Deze grotere betrokkenheid zorgt er voor dat ik bijna alle ouders persoonlijk ken en geregeld spreek. Ondanks dat het RLM veel kleiner is dan een reguliere Nederlandse school, is de diepgang en intensiteit van het werken op het RLM vele malen groter. De uitdaging is dan ook om voor leerlingen, zoveel als mogelijk is, de grenzen op te zoeken in het leveren van maatwerk.

Dit is iets wat je als school in Nederland in veel mindere mate kan.

Als locatieleider ben ik integraal verantwoordelijk voor het RLM. Te

denken valt hierbij aan de dagelijkse gang van zaken, het personeelsbeleid, leerlingenzorg, formatie, financiën en het bewaken (en steeds verbeteren) van de kwaliteit die we willen leveren. De vestiging is een onderdeel van REW, waardoor ik terug kan vallen op de expertise die we als organisatie in Nederland hebben. Het takenpakket van een locatieleider aan het RLM is veel breder dan het takenpakket van een locatieleider in Nederland. Dat levert iedere dag weer een interessante agenda op. Aangezien we hier met een klein team werken, ben je eigenlijk overal bij betrokken. In Nederland is er vaak een duidelijke taakverdeling en bestaan je buitenschoolse contacten uit de afdeling Leerplichtzaken van de desbetreffende gemeente en soms de politie. In Oman lopen mijn contacten van de ambassade tot aan de bedrijven waar de ouders werkzaam zijn. Maar aan de andere kant doe ik zelf de inkopen, dus ik ben ook geregeld bij Carrefour te vinden voor paperclips, nietjes en pennen. Mijn baan is dus een totaalklus, waarbij je in een kleine setting en met beperktere mogelijkheden meer kwaliteit voor de leerlingen probeert te leveren dan in Nederland.

Voor het Nederlandstalig onderwijs in Muscat breken spannende tijden aan. De op handen zijnde verkoop van de PDO school (met o.a. een Nederlandse stroom) zorgt voor onrust bij de ouders. Natuurlijk heeft dat ook gevolgen voor het RLM en het wordt een spannende en mooie klus om de Nederlandse gemeenschap de komende jaren kwalitatief hoogwaardig onderwijs aan te blijven bieden. Ik zal daar zelf na dit schooljaar helaas niet meer aan bijdragen, maar ik heb er alle vertrouwen in dat het team van het RLM daar in zal slagen.

Bloemen

Voor twee dagen is de hal van de Nederlandse Ambassade in Muscat gevuld met ongeveer 500 kilogram bloemen alvorens ze naar het Al Bustan getransporteerd worden. Daar zijn voor twee workshops en de Koninginnedag

Receptie in de Majan Ballroom al deze bloemen voor binnengevlogen uit Aalsmeer. Bloemist Tim van Leipsig neemt voor de tweede keer de seminars voor zijn rekening hier in Muscat.

Op zijn zestende won hij de jeugdkampioenschappen Bloemschikken van Brabant

Tim van Leipsig is, zoals hij zichzelf noemt, een bloemenkind. Hij is de derde generatie in zijn familie die het bloemenvak is ingegaan. Als geboren en getogen Helmonder is hij een van de weinige Brabanders in het internationale bloemencircuit. In Helmond heeft hij zijn eigen bloemenwinkel 'Valentijn', die zijn vader 49 jaar geleden heeft geopend. In 1994 heeft hij zijn moeder uitgekocht en twee jaar geleden zijn vader. Maar vaders werkt nog steeds zes dagen in de week in de winkel. 'Hij is zowel de beste als mijn lastigste werknemer,' vertelt Tim met een glimlach op zijn gezicht.

Al op jonge leeftijd hield Tim zich bezig met bloemschikken. Op zijn zestende won hij de jeugdkampioenschappen Bloemschikken van Brabant. Zo kwam hij in aanraking met Bloembureau Holland, een PR-bureau dat zich voornamelijk bezighoudt met het promoten van Nederlandse bloemen en planten over de gehele wereld door middel van beurzen en seminars. Zo kwam het dat hij op zestienjarige leeftijd, samen met

uit Holland

door Angela Mazairac

zijn vader, zijn eerste beursreis naar Griekenland maakte. Vanaf zijn achttiende ging hij zelf de reizen maken naar ondermeer Zuid-Amerika, Azië en Afrika. 'Mijn vader stimuleerde mij daar enorm in. Zo heb ik al veel van de wereld gezien, en daardoor heb ik veel geleerd en weet ik nu precies wat ik wel en wat ik niet wil.' Later kwamen daar ook shows bij, met name in Europa, op het gebied van innovatie, het kweken van bloemen etc.

Ook wil ik vertellen dat de tijd van molens, tulpenvelden en bloemtellers op klompen echt voorbij is.

Zit je in die wereld dan word je vanzelf na verloop van tijd gevraagd voor diverse uiteenlopende projecten. 'Sander Janssen (toenmalige `tweede man' van de Nederlandse ambassade, red.) vond mij twee jaar geleden via internet en heeft mij gevraagd een aantal workshops te geven hier in Oman. Die waren bedoeld voor hotels, bloemisten en weddingplanners.'

Deze keer is Van Leipsig hier voor de Koninginnedagviering. 'Alle bloemen zijn dan ook in rood/wit/blauw/oranje en het zijn dan ook typisch Nederlandse producten als tulpen, pioenen en hortensia's. Overdag worden er twee seminars gegeven. Een in de ochtend voor de zogeheten 'First Ladies van de Ambassades'. Tijdens die sessie wil ik vertellen hoe je anders met bloemen om kunt gaan, en hoe belangrijk de export is voor Nederland. Maar ook wil ik vertellen hoe tegenwoordig de bloementeel werkt en dat de tijd van molens, tulpenvelden en bloemtellers op klompen echt voorbij is. Al met al wil ik hen gewoon een leuke ochtend bezorgen.'

In de middag zijn de mensen uit de

bloemenbranche aan de beurt. Daar zal Tim het voornamelijk hebben over stijl, kleur, vorm, interieur, bindtechniek etc.

'Deze mensen weten veel van het vak, dat is voor mij makkelijker te sturen.'

De resultaten van deze workshops zullen 's avonds tijdens de receptie worden tentoongesteld. 'Tijdens de receptie zal ik als een echte marktkoopman vanachter mijn kraam mooie dingen maken. Daarbij ga ik de mensen leuke dingen vertellen over bloemen.'

En dan zit de klus er voor Tim van Leipsig weer op en keert hij terug naar Nederland om zich voor te bereiden op zijn volgende project: het 50-jarig bestaan van de OESO in Parijs waar onder meer Angela Merkel en Hillary Clinton bij aanwezig zullen zijn.

Wellicht het Witte Huis in de toekomst.....

In de bloemenbranche is het moeilijk om jonge ondernemers over de grens te krijgen. Ze hebben dan ook een zeer vertekend beeld van het Midden-Oosten. Ze denken dat in alle Arabisch sprekende landen vrouwen in burka's rondlopen, de mensen onvriendelijk zijn en dat niets mag.

Financiële perikelen

door Henk Vriesman

Geachte expat,

In mijn vorige stuk heb ik het gehad over de hypotheekrenteaftrek en dat was interessant voor expats die al een huis in Nederland hebben.

Er is echter nog een aantal ontwikkelingen op hypotheekgebied van belang voor diegenen die te zijner tijd een huis in Nederland gaan kopen. Als u langer dan een jaar of vier bent weggeweest, dan komt u voor een aantal verrassingen te staan die uw toekomstplannen aardig overhoop kunnen gooien. Een ervan is het verstrekkingbeleid van de geldverstrekkers dat na de crisis van 2008 erg is veranderd. Er is echter ook veel minder concurrentie op de hypotheekmarkt en de tarieven zijn veel hoger geworden.

Hypotheekhoogte

Voor 2008 kon je 6 à 7 keer je gezinsinkomen lenen en soms meer - zeker als je eigen geld had. Dat is veranderd. De grens bij hoge inkomens ligt nu op ongeveer 5,5 keer het inkomen en omdat de rente stijgt, wordt dit ieder kwartaal een beetje minder. Veel lastiger is het dat veel banken geen hypotheek meer aan expats verstrekken. Slechts een paar van de grote banken doet dit nog, maar dan met restricties. Zo mag je bijvoorbeeld maar 60% van je salaris meetellen zolang je nog in het buitenland woont en dan is de maximale leensom bij 100k salaris ongeveer € 300.000 en bij 150k ongeveer € 500.000 de prijs van een twee- onder-een-kapwoning in de provincie respectievelijk de Randstad. Met eigen geld kan er natuurlijk meer maar dan rijst meteen de vraag of er dan wel genoeg geld overblijft om het gemis aan pensioenopbouw dat de meeste expats hebben, te compenseren.

In de praktijk betekent dit, dat als je een huis in Nederland wilt kopen, dit pas goed te financieren is, als je weer een baan in Nederland hebt en een Nederlandse werkgeversverklaring kunt overleggen.

Ben je ondernemer of gewoon rijk zonder baan, dan zal je – veel meer dan vroeger - zelf een deel van je huis moeten financieren.

Hypotheekrente

Een ander punt is de hypotheekrentetarieven. De hypotheekrente voor langere rentevaste periodes wordt afgeleid van de tarieven op de kapitaalmarkt (2-30 jaar), de zogenaamde lange rente. Die van de korte rentevaste periodes (tot 2 jaar) wordt afgeleid van de tarieven op de geldmarkt (korte rente).

Enige jaren geleden was de rente op de kapitaalmarkt (10 jaar) ongeveer 3,5% en de banken rekenden daarop een opslag van 0,8% tot 1% waardoor u kon lenen vanaf ongeveer 4,3% voor 10 jaar vast. Diezelfde kapitaalmarktrente is nu weer ongeveer 3,5% en u kunt nauwelijks 10 jaar vast lenen onder de 5,5% en dat is dus een opslag van minimaal 2%, dus ruwweg 3 keer zoveel. Ook als u een nieuwe rentevaste periode moet kiezen loopt u hier tegenaan. De opslag bij variabele rente is vaak nog hoger en 3% of meer is niet ongebruikelijk. Dan zijn er nog een paar andere ontwikkelingen die effect hebben op de rente.

In de eerste plaats is de kans groot dat de centrale banken later dit jaar en in 2012 de rente nog meer gaan verhogen. De eerste stap is begin april gezet. Dit heeft vooral directe gevolgen voor de korte rente maar ook de lange rente zal dan mee omhoog gaan richting de 6-7%. Als er een inflatie zou ontstaan kan de stijging nog hoger zijn en zouden we hypotheekrentes van boven de 7% weer terug kunnen zien, maar de meeste “experts” achten dit niet erg waarschijnlijk.

Banktoezicht

Dan zijn er nieuwe internationale toezichtregels voor banken, Bazil 3 in jargon. Banken worden hierdoor gedwongen langlopende kredieten (zoals hypotheek) te financieren met langlopende middelen, terwijl ze dat nu vaak doen met

Huizen en hypotheeken voor expats

kortlopende middelen. Dit gaat effect hebben op de lange rente voor hypotheeken van ongeveer 0,5% en de banken zijn hier, zoals verwacht, al op aan het voorsorteren door de lange rente nu al op te trekken. Een beetje extra marge is weer goed voor de bonussen.

Nieuwe regelgeving

Als klap op de vuurpijl komt er per 1 augustus 2011 een nieuwe regelgeving die zegt dat je niet meer dan 110% van de koopprijs kunt lenen en dat je minimaal de helft hiervan binnen 30 jaar moet aflossen. Het aflossingsvrije lenen wordt zo beperkt en lenen boven de (CHF) norm wordt aan banden gelegd. Dit laatste is voor expats erg belangrijk, omdat voor hen nog wel eens een uitzondering werd gemaakt als er veel vermogen aanwezig was.

Woningmarkt

Alles bij elkaar is dit slecht nieuws voor de woningmarkt die er toch al beroerd voor staat. Op dit moment (begin april) zijn de prijzen landelijk met 10% gezakt vergeleken met midden 2008. Het aantal verkochte woningen in het 1e kwartaal is vlakbij het "all time low". Vrijstaande huizen staan gemiddeld 238 dagen te koop, omdat er vaak geen realistische prijzen gevraagd worden; mensen zijn "geankerend" aan de prijzen van een paar jaar geleden.

Het is dus een echte kopersmarkt waar je echter niet halsoverkop moet induiken. De verwachting voor de rest van het jaar is namelijk dat er nog 5% van de prijzen afgaat. We krijgen langzamerhand een begin jaren tachtig scenario. De woningprijzen daalden toen met meer dan 20%. Het duurde toen 12-15 jaar voordat de prijzen weer op het oude niveau zaten.

Het is ook zeer onwaarschijnlijk dat we de grote prijsstijgingen uit het verleden nog een keer terugzien en dat betekent dat de woningmarkt voorgoed is veranderd. De eigen woning als

belegging wordt daardoor een stuk minder aantrekkelijk, maar wonen is natuurlijk ook woongenot en niet alleen beleggen.

Toch kan alles bij elkaar opgeteld het goed nieuws zijn voor expats die over een paar jaar een huis in Nederland willen kopen. Zorg wel dat je eigen geld hebt als je mooi wilt wonen en pak het kopen planmatig aan. De tijden van even een huis kopen en een hypotheekje shoppen zijn voorgoed voorbij en ook dat is goed nieuws.

Suggesties over onderwerpen voor een volgende column zijn van harte welkom.

Mocht u vragen hebben over het bovenstaande of willen reageren dan kunt u mailen naar Henk@PlanningMasters.nl

Uw Raskrabbelaar,
Henk Vriesman CFP MFP

Planning Masters
masters in financial planning

Financiële planning voor Expats
Beleggen, verzekeren, pensioenen en fiscale zaken

Trackers4You, het eigen beleggersplatform van PlanningMasters, is uitermate geschikt om pensioen of vermogen op te bouwen. Trackers of Exchange Traded Funds (ETF) zijn indexvolgende beleggingsfondsen met een veel lagere kostenstructuur dan een gewoon beleggingsfonds. Uw geld staat veilig in Nederland en wordt tegen geringe kosten belegd in een optimaal gespreide portefeuille van aandelen, obligaties en vastgoed. Uw beleggingen worden gekoppeld aan uw doelstellingen en jaarlijks wordt de haalbaarheid gemeten. Door 4 keer per jaar balanceren houden we uw portefeuille gezond. U betaalt in Nederland geen belastingen en er zijn geen transactiekosten en bewaarloon.

Trackers4You, het alternatief voor Expats!

Henk Vriesman CFP MFP   www.planningmasters.nl
Mail: info@PlanningMasters.nl
Tel: 0031-72-5816015

want dat taaltje is zo zacht....'

door Gaetane Desmidt

Drie heerlijke plekjes dichtbij.

Eerst een hapje cultuur...

Brugge

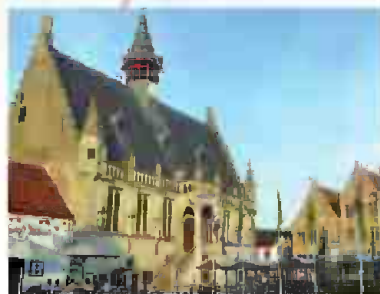
Tussen de kronkelende steegjes en romantische reien waan je je bijna in de middeleeuwen. Het rijke aanbod aan musea geeft een indrukwekkend beeld van de bewogen geschiedenis van deze stad. Ook hedendaagse cultuur is aan de orde in Brugge. Zo is er het nieuwe Concertgebouw, dat tot de belangrijkste in België behoort. De excellente restaurants en de voortreffelijke hotelletjes zijn een lust voor levensgenieters. Maak een rondrit met een koets vanaf de Grote Markt en ontdek deze mooie stad, of een boottochtje tussen de herenhuizen toont je Brugge vanaf het water. Kantklossen lijkt misschien moeilijk, bier proeven uit 400 verschillende types is makkelijker. Bezoek <http://foto.brugge.be/dl/werfen.pdf>

Musea Brugge is de overkoepelende organisatie van 16 museumlocaties met een heel gevarieerd aanbod. De locaties zijn opgedeeld in drie groepen: het GROENINGEMUSEUM (Musea voor Schone Kunsten), het HOSPITAALMUSEUM (historische hospitalen met onder meer Memlingcollectie) en het BRUGGEMUSEUM (historische musea).

Indrukwekkend is de Heilige Bloedkapel waar de relikwie wordt bewaard van het Heilig Bloed. En voor de klein maar dappere vind je buiten de stad het Boudewijn park; een leuke attractie met een Dolfijnenshow en een grote buiten speeltuin - www.boudewijnseapark.be, heeft een arrangement Brugge & Seapark.

Damme

Da's België in een notendop, waar elke steen zijn middeleeuws verhaal vertelt en pronkt met de Bourgondische praal van weleer. Een heel mooie stad die echt nog op een dorpje lijkt met heel mooie wandelingen, huurfietsen, gezellige restaurantjes, en frequente boekenmarkten. Zomer 2011 is er een op 10 juli en van 13 tot 21 augustus is DammeBoekenZoeken.

unFASSbar – Niet te vatten!

Uilenspiegel 500 jaar actueel

unFASSbar Niet te vatten is een internationale reizende tentoonstelling. Vier musea uit Duitsland (3) en België (Damme) slaan de handen in elkaar voor een unieke tentoonstelling rond Tijn Uilenspiegel. Het is precies 500 jaar geleden dat het boek, *Ein kurzweilig Lesen* van Dyl Uilenspiegel, verscheen in Straatsburg. In Damme te bezoeken vanaf 29 juli tot 6 november 2011.

Knokke

Knokke is een Belgische badplaats die heel veel toeristen aantrekt tijdens de weekends maar vooral tijdens de schoolvakanties. Knokke ligt tegen het Zwin, een prachtig natuurgebied op de grens van België en Nederland. Zeker een aanrader.

In het Cultuurcentrum Scharpoord vind je boordevol podiumvoorstellingen, films, lezingen, cursussen, tentoonstellingen en vele andere interessante activiteiten. www.ccknokke-heist.be
De badplaats staat bekend als exclusief vanwege de mooie natuurlijke ligging, de vele grote villa's, appartementen, hotels, ook B & B, het casino, vele

(mode)winkels, kunstgaleries en restaurants. Er zijn mooie wandelingen of fietstochten te maken. De stranden hebben meerdere *beach clubs*, sommige zijn gekend voor het zeilen, andere voor surfen, maar vooral ook een gezellige plek om vrienden te ontmoeten.

Prettige vakantie !
gaetane_desmidt@yahoo.com

IN HET ZONNETJE : JOHNNY

Johnny is onmisbaar, betrouwbaar, alTijd, klus, organiseren, meedoen, erbij, BMW, gezellig, grijns, ervaren, vindingrijk, imprOviseren, hard werken, tot laat, erg vroeg, voorbereid, alleskunner, betrokken, elk comite, feest, rode wijn, evenement, Ali, zoon, dochter, PDO, snor, vrijwilliger, sfeer, cabrio, hout, tools, bouwen, elleboog, Planner, inzet, crew, altijd, slEutels, informatie, op de hoogte, mitella, onstopbaar, goedlachs, vRaagbaak. **Dank je wel!**

NIEUWE

Nederlanders en Nederlandstaligen in Oman, maart-mei

- Ilse van der Horst, Muscat
- Sjouke Hijlkema en Anastasia Maloletneva, Muscat
- Ad de Bode en Rene de Bode-Grolle, Sohar
- Andre en Maritia Wusten, met hun kinderen Ella (2006) en Tristan (2011), Muscat
- Rutger Jacobs en Lonneke van Sluis met hun zoon Aiden (2009), Muscat
- David van Bourgone en Karen Tijs, met hun dochters Julia (2006) en Elise (2008), Muscat
- Harry Buitelaar en Rahma al Balushi, met hun dochters Sarah (2006) en Sophia (2008), Muscat
- Sander Nijman en Mariska Schrage, met hun kinderen Boudewijn (2007), Olivier (2009) en Marieke (2010), Muscat
- Bidjay Mahabier en Artjana Badri, Muscat
- A. Kamel, Muscat
- Wiebe Jansma, Muscat
- Pieter de Timmerman en Jacoba Bolderheij, Sohar
- Erik Kwik, Sohar

Avondvierdaagse 2011

Zaterdag 5 maart vertrokken de eerste wandelaars voor de avondvierdaagse in Muscat. Ruim 100 kinderen gingen op weg om de fel begeerde medaille te halen. Het was heus Nederlands weer: bewolkt, koud (voor de tijd van het jaar) en kans op een bui. Gelukkig waren de weergoden ons goed gezind en hielden we het droog. De verschillende routes dit jaar liepen zoals gewoonlijk over Sayyala Terrace, Ras Al Hamra Street en door de wadi's. Nieuw was de wandeling over de *PDO Club*, langs de gym met fantastische uitzichten over de Zee van Oman (sinds een half jaar, voorheen de Golf van Oman).

De avondvierdaagse zou in eerste instantie vier dagen duren, in verband met de komst van het Koninklijk bezoek uit Nederland. De reserve-wandeldag zou af vallen. Helaas is het bezoek niet doorgegaan, maar daardoor kon de zondagavond sportief besteed worden. De meeste kinderen hebben dan ook vijf in plaats van vier dagen gelopen.

Op woensdag, de laatste dag, werden de kinderen ingehaald door de *Police Scouts Band* uit Muscat. Na diverse koffiesessies met dadels, in het geweldig Arabisch gedecoreerde kantoor van de *Music Director*, kregen we het voor elkaar om de intocht muzikaal te laten begeleiden. Fluitisten, slagwerkers, koperblazers en zelfs doedelzakspelers deden mee om samen met de kinderen de laatste kilometer naar het eindpunt te wandelen.

We feliciteren Pleun, Anna, Bibi, Tijmen, Lars, Charlotte, Adam, Floor, Nele, Dave, Tim, Jelle, Yana, Suus, Koen, Veerle, Gabriel, Ivar, Merel, Martijn, Catherine, Olse, Sofie, Eva, Jacqueline, Jonas, Esmé, Letizia, Aamukhta, Fadhil, Daniel, Adam, Mike, Paolo, Alexander, Najwa, Amelia, Oliver, Qistina, Jaiden, Susan, Peikai, Florence, Liesl, Emmanuel, Alya, Aaron, Aisyah, Amylia, Anna, Vidya, Mael, Annabel, Cara, Elena, Faas, Freek, Lieve, Sofia, Stijn, Fleur, Tui, Julian, Gioia, Zoe, Wei, Alexander, Muhammad, Hannah, Bridget, Ishana, Rahul,

Fawwaz, Rafif, Esran, Kata, Celine, Judith, Nienke, Lars, Arturo, Pepa, Sia, Aysha, Olivia, Anna, Sara, Fenn, Ananya, Syafiq, Ayibatonye, Siri, Thom, Bart, Nikki, Eva, Friso, Emily, Diniz, Ping, Lisa, Amira, Lea, Ayesha, Sophie, Iffah, Luqman, akeem, Piotrek, Alec, Sofia, Victor, Joe, Mateo, Savita, Elinice, Maxim, Toine, Sacha, Paul, Timothy, Bente, Sten, Julia, Raymond, John, Andrew, Matthew, Lina, John, Daan, Michiel, Bart, Diederik, Jette en Aydin met het behalen van hun welverdiende medaille.

Tot volgend jaar,
Sanne, Lydia en Annemarie

